

ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสังคม
ที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ

โดย

ศิริสุข นาคะเสนีย์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

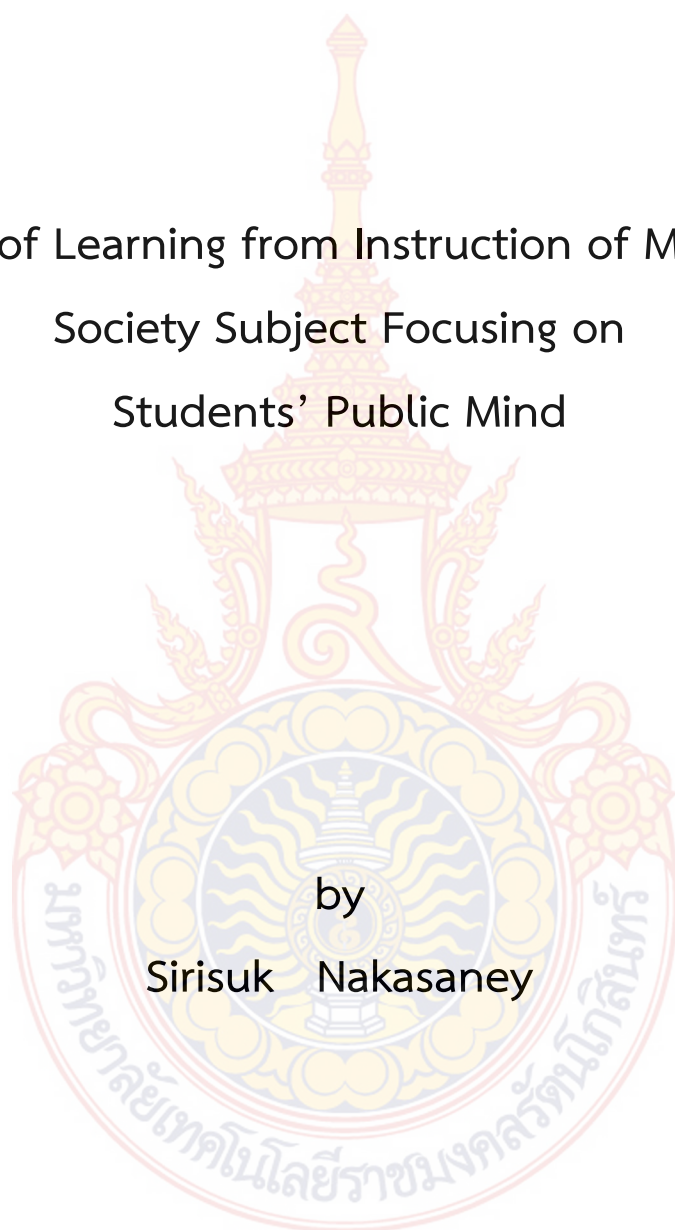
All rights reserved

สนับสนุนงบประมาณโดย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประจำปีงบประมาณ 2556

Result of Learning from Instruction of Man and
Society Subject Focusing on
Students' Public Mind

by
Sirisuk Nakasaney

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

Granted by

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Fiscal year 2013

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัย เรื่อง ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสังคมที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ เพราะได้รับความกรุณาจาก คณะกรรมการพิจารณาโครงการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ให้การสนับสนุนเงินงบประมาณในการวิจัย และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้รายงานการวิจัยเล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ และหวังว่าการวิจัยคงจะมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยตามสมควร

ศิริสุข นาคะเสนีย์

สิงหาคม 2556

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : Learn 009/2556

ชื่อโครงการ : ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสังคมที่เน้นผู้เรียนให้มี
จิตสาธารณะ

ชื่อนักวิจัย : นางสาวศิริสุข นาคะเสนีย์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการเรียนวิชามนุษย์กับสังคมโดยใช้กิจกรรมโครงการที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ และความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 39 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ แบบสอบถามพฤติกรรมจิตสาธารณะ และความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง
2. กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการทำโครงการจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

คำสำคัญ: นักศึกษา มนุษย์กับสังคม จิตสาธารณะ

E-mail Address : sirisuk_naka@hotmail.com

ระยะเวลาโครงการ : ตุลาคม 2555 - กันยายน 2556

Abstract

Code of project : Learn 009/2556
Project name : Result of Learning from Instruction of Man and Society
Subject Focusing on Students' Public Mind
Researcher name : Miss Sirisuk Nakasaney

The purposes of this research were to study result of learning from instruction of Man and Society subject focusing on students' public mind and satisfaction on public mind. The sample of 39 students selected by cluster random sampling method were of 2012 academic year in the second semester, Faculty of Liberal Arts.

The instrument used for collecting data were public mind test, a lesson plan, public mind questionnaires. Data were analyzed by using the percentage, mean, standard deviation.

The research findings were as follows:

1. The level of samples' knowledge in public mind overall were at a moderate level.
2. The level of samples' behavior in public mind overall were at a much level.
3. The level of samples' satisfaction in public mind overall were at a much level.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

Keywords: Students, Man and Society, Public Mind

E-mail Address : sirisuk_naka@hotmail.com

Period of project : October 2012 - September 2013

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
2. ปัญหาในการวิจัย	2
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
4. ขอบเขตของการวิจัย	2
5. นิยามศัพท์เฉพาะ	3
6. ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ	3
7. แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
1. แนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะ	4
2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	7
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ	9
4. แนวคิดเกี่ยวกับวิชามนุษย์กับสังคม	10
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	15
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	17
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	18

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	19
1. ผลการวิเคราะห์ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ	19
2. ผลการวิเคราะห์ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ	19
3. ผลการวิเคราะห์ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ	22
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	24
1. สรุปผลการวิจัย	24
2. อภิปรายผล	24
3. ข้อเสนอแนะ	27
บรรณานุกรม	29
ภาคผนวก	31
ประวัติผู้วิจัย	49

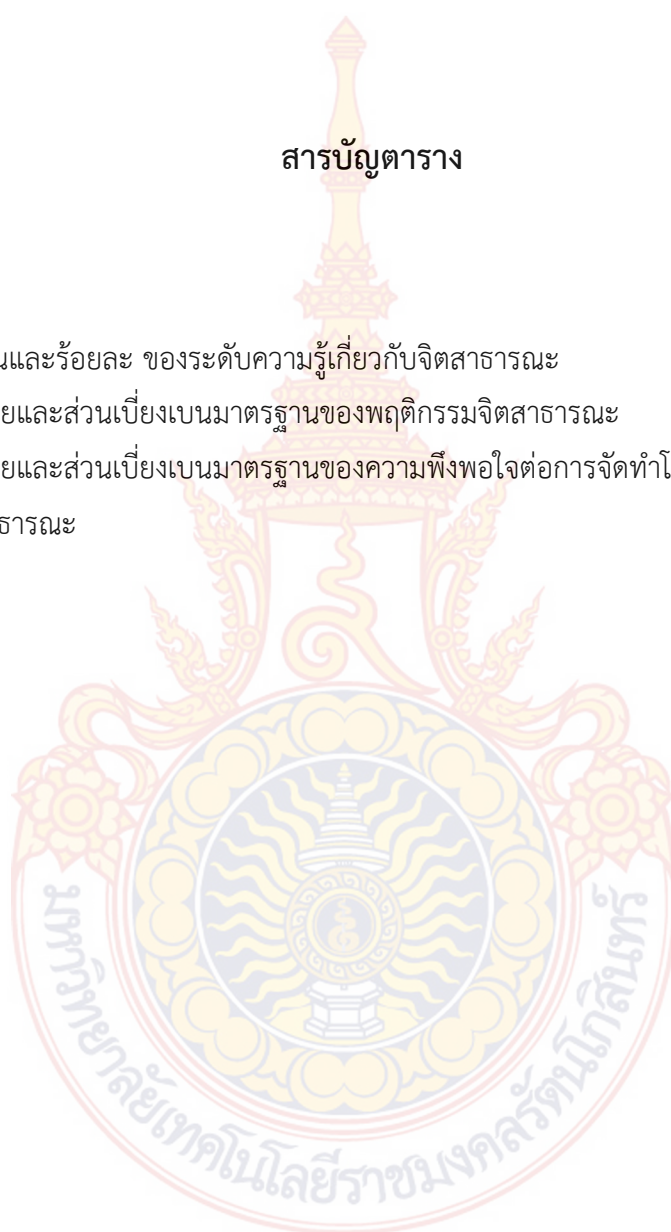
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละ ของระดับความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ	19
2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมจิตสาธารณะ	19
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อการจัดทำโครงการจิตสาธารณะ	22

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษานับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศในทุกๆระดับ โดยเฉพาะการศึกษา ในระดับปริญญาตรี สถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง จะมีการจัดการเรียนการสอนและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยยึดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ได้แก่ การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม การแสวงหาความรู้ การพัฒนาทักษะทางปัญญา การพัฒนาทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยที่จะทำให้ผลการเรียนรู้ในด้านต่างๆ สำเร็จได้นั้น สถาบันการศึกษาจะต้องพัฒนาความสามารถ ความรับผิดชอบสำหรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จำเป็นต้องมอบหมายงานให้ผู้เรียนที่จะพัฒนาและกระตุ้นความสามารถเหล่านั้นด้วยความมุ่งมั่นหวังให้มีผลงานที่ก้าวหน้าขึ้น (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

สำหรับคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์นั้น ได้จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล โดยสาขาวิชาภาษาจีน และสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นนั้นได้ทำการเปิดสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ส่วนสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลได้เปิดสอนในปีการศึกษา 2548 ซึ่งการจัดการศึกษาของคณะศิลปศาสตร์นั้น มีวัตถุประสงค์ให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ในด้านธุรกิจและในหน่วยงานราชการ รวมทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาต่อในขั้นที่สูงกว่า ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนก็ควรจะต้องจัดเนื้อหา และกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสแสดงความสามารถในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นการที่นักศึกษาจะมีคุณลักษณะที่เหมาะสมสำหรับสังคมแห่งการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ดี มีความเสียสละต่อส่วนรวมนั้น การจัดการเรียนการสอนในวิชามนุษย์กับสังคมซึ่งถือเป็นวิชาพื้นฐานที่มีความสำคัญในการหล่อหลอมความเป็นมนุษย์ จุดมุ่งหมายรายวิชานี้ คือ ต้องการให้ผู้เรียน มีความรู้เบื้องต้นในการศึกษาทางสังคมศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม เข้าใจและเห็นความสำคัญของสังคมและวัฒนธรรมตลอดจนเอกลักษณ์และค่านิยมของสังคมไทย เข้าใจการจัดระเบียบทางสังคม เข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม และปัญหาสังคม และสามารถพัฒนาตัวเองให้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่รับผิดชอบในรายวิชานี้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงการจัดการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสังคมที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสำนึก ว่าผู้เรียนจะมีผลการเรียน

รู้เป็นอย่างไร และมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับใด เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของคณะศิลปศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการเสริมสร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเป็นสมาชิกของสังคม อันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

2. ปัญหาการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนวิชามนุษย์กับสังคมโดยใช้กิจกรรมโครงการที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะมีผลการเรียนรู้อย่างไร
2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับใด

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนวิชามนุษย์กับสังคม โดยใช้กิจกรรมโครงการที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะ

4. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชามนุษย์กับสังคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 4 กลุ่มรวม 140 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชามนุษย์กับสังคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 กลุ่ม จำนวนนักศึกษา 39 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- การจัดการเรียนรู้ในรายวิชามนุษย์กับสังคม
- แนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะ
- ทฤษฎีการเรียนรู้ และทฤษฎีพัฒนาจริยธรรม
- แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้วิชามนุษย์กับสังคมโดยใช้กิจกรรมโครงการ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสังคมที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ และความพึงพอใจของผู้เรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะ

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ซึ่งลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการคิด การวิเคราะห์ การดำเนินงาน การแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง โดยใช้การจัดการเรียนแบบโครงการ

วิชามนุษย์กับสังคม หมายถึง วิชาในกลุ่มสังคมศาสตร์ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรม พฤติกรรมมนุษย์ การจัดระเบียบและการขัดเกลาทางสังคม สถาบันทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ปัญหาสังคมและเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ

จิตสาธารณะ หมายถึง การมีจิตสำนึกในการให้ความช่วยเหลือ การแบ่งปัน ความร่วมมือ เพื่อประโยชน์สุขของสังคมส่วนรวม

6. ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสังคมที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ
2. เป็นแนวทางสำหรับคณะศิลปศาสตร์ในการส่งเสริม และรณรงค์ให้นักศึกษาเพื่อสร้างจิตสาธารณะที่ดี มีบุคลิกภาพ ตลอดจนพฤติกรรมและค่านิยมที่ถูกต้องและเหมาะสม
3. ข้อมูลที่ได้รับจากการทำวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนของคณะศิลปศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7. แนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

นำเสนอผลการวิจัยต่อคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ในเรื่องการจัดทำโครงการจิตสาธารณะ และพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริม หรือเป็นการรณรงค์ให้นักศึกษาของคณะศิลปศาสตร์ มีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือสังคมส่วนรวมเพิ่มมากขึ้น และช่วยในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้แก่ นักศึกษาของคณะศิลปศาสตร์ ตลอดจนพัฒนาให้นักศึกษาของคณะศิลปศาสตร์เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม และเตรียมพร้อมที่จะก้าวออกสู่สถานประกอบการในอนาคตต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่อง ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสังคมที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับวิชามนุษย์กับสังคม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับจิตสาธารณะ

1.1 ความหมายของจิตสาธารณะ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553) ได้ให้ความหมายของจิตสาธารณะ หมายถึง การรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระ และเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ มีความสำนึกและยึดมั่นในระบบคุณธรรม และจริยธรรมที่ดีงาม ละอาตต่อสิ่งผิด เน้นความเรียบร้อย ประหยัดและมีความสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

อริสา สุขสม (2553) ได้ให้ความหมายของ จิตสำนึกสาธารณะ หมายถึง การตระหนักรู้ตนที่จะทำอะไรเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เป็นจิตที่คิดสร้างสรรค์ คือ คิดในทางที่ดี ไม่ทำลายบุคคล สังคม วัฒนธรรม ประเทศชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นบุคคลและมุ่งทำกรรมดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

1.2 ความสำคัญของจิตสาธารณะ

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจกร (2543) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ สรุปได้ว่า การที่คนมาอยู่รวมกันเป็นสังคม ย่อมต้องมีความสัมพันธ์ในรูปแบบของการพึ่งพากัน การที่คนในสังคมขาดจิตสาธารณะ ย่อมมีผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว องค์กร และยังมีผลกระทบต่อระดับชุมชน ประเทศ และโลก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ

ผลกระทบต่อระดับครอบครัว ทำให้เกิดปัญหา คือ

1. ความสามัคคีในครอบครัวลดน้อยลง

2. การแก่งแย่ง ทะเลาะเบาะแว้งภายในครอบครัว

ผลกระทบระดับองค์กร ทำให้เกิดปัญหา คือ

1. การแบ่งพรรคแบ่งพวกภายในองค์กร
2. ความเห็นแก่ตัว แก่งแย่งชิงดีชิงเด่น
3. การเบียดเบียนสมบัติขององค์กรเป็นสมบัติส่วนตัว
4. องค์กรไม่ก้าวหน้า ประสิทธิภาพและคุณภาพของงานลดลง

ผลกระทบระดับชุมชน ทำให้เกิดปัญหา คือ

1. ชุมชนอ่อนแอ ขาดการพัฒนา เพราะต่างคนต่างอยู่ ไม่เกิดการพัฒนาและก่อให้เกิดการเสื่อมโทรมลง

2. อาชญากรรมในชุมชนอยู่ในระดับสูง

3. ขาดศูนย์รวมจิตใจ ขาดผู้นำในการแก้ปัญหา ขาดคนอาสาในการพัฒนา เพราะกลัวเสียทรัพย์ เสียเวลา หรือกลัวเป็นที่ครหาจากบุคคลอื่น

ผลกระทบระดับชาติ ทำให้เกิดปัญหา คือ

1. วิกฤตการณ์ภายในประเทศบ่อยครั้ง และแก้ปัญหาไม่ได้ เกิดการเบียดเบียนทำลายทรัพยากรและสมบัติที่เป็นของส่วนรวม

2. ประเทศชาติอยู่ในสภาพล้าหลัง เนื่องจากขาดพลังของคนในสังคม เมื่อผู้นำประเทศนำมาตราการได้ออกมาใช้ ก็จะไม่ได้ผล เพราะไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน

3. เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวก เกิดการแก่งแย่งแข่งขัน เห็นแก่ประโยชน์กลุ่มของตน และพวกพ้อง เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน

1.3 ระดับของจิตสาธารณะ

ใจสาธารณะ หิริญพุกษ์ และคณะ (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553) ได้กล่าวถึงการแบ่งจิตสาธารณะ ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. จิตสาธารณะระดับครอบครัว ได้แก่ ความพื่อพอกิน ความสัมพันธ์ระหว่างญาติพี่น้อง ความขยัน มีที่อยู่อาศัย มีที่ทำกิน และการแบ่งความรับผิดชอบ

2. จิตสาธารณะระดับหมู่บ้าน ได้แก่ คนดี ความดี การแบ่งปัน การอาศัยให้วืวาน การช่วยเหลือเกื้อกูล และการแลกเปลี่ยนข่าวสาร

3. จิตสาธารณะระดับสังคม ได้แก่ ความร่วมมือ ร่วมใจ สามัคคี การมีส่วนร่วมทางสังคม งานบุญ งานประเพณี และปฏิบัติตามโครงการต่างๆ

1.4 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

ชาย โพธิสิตา และคณะ และลัดดาวัลย์ เกษมเนตร (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ , 2553) ได้กล่าวถึงจิตสาธารณะมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 คือ การหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม กำหนดตัวชี้วัดจาก

1. การดูแลรักษาของส่วนรวม ใช้ของส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่
2. การรู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม

องค์ประกอบที่ 2 คือ การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ กำหนดตัวชี้วัดจาก

1. การทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวม
2. การรับอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม

องค์ประกอบที่ 3 คือ การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม กำหนดตัวชี้วัดจาก

1. การไม่ยึดครองของส่วนรมนั้นมาเป็นของตนเอง
2. การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นๆ ได้สามารถใช้อุปกรณ์นั้น

1.5 การพัฒนาจิตสาธารณะ

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553) ได้สรุปถึงการพัฒนาจิตสาธารณะว่า อาจใช้แนวคิดที่หลากหลาย ทั้งแนวคิดจากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่สอนให้คนมีความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว โดยตัวคนนั้นต้องมีทั้งความรู้ และคุณธรรม ประกอบกัน หรืออาจใช้หลักคำสอนทางศาสนาช่วย ซึ่งทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี มีความเสียสละ แบ่งปัน ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม มีความรักต่อเพื่อนมนุษย์มากกว่ารักตนเอง และรักความสันติ

ดังนั้น ในการสร้างจิตสาธารณะ จึงเป็นการสร้างความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ซึ่งมีแนวทางที่สำคัญ คือ

1. สร้างวินัยให้ตัวเอง ศึกษาให้เข้าใจถึงการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยและขอบเขตสิทธิ เสรีภาพ หน้าที่ ความรับผิดชอบของตนเองต่อสังคม
2. ยึดหลักธรรมในการดำเนินชีวิต เพราะคำสั่งสอนของทุกศาสนามุ่งให้เกิดประโยชน์สุขในสังคม ดังนั้นควรปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ เพื่อให้เราสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
3. ตระหนักและให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว ช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อมเพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของเราในการมีส่วนร่วมในการรักษาสมบัติของสาธารณะ
4. ตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นในสังคม ในฐานะที่เราเป็นส่วนหนึ่งของสังคมย่อมได้รับผลกระทบจากปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

(<http://www.raneenoi.com/superpage8/page8.html>, สืบค้น 22 กุมภาพันธ์ 2555)

1.6 บทบาทหน้าที่ของผู้สอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดจิตสำนึก

อุ๋นตา นพคุณ (2527) ได้กล่าวถึงผู้สอนว่าควรมีบทบาทหน้าที่ในการสร้างจิตสำนึกให้แก่ผู้เรียน สรุปได้ดังนี้

1. ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองในทางที่สัมพันธ์กับสภาพสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้วยวิธีการศึกษาแบบปลดปล่อย
2. ไม่ควรสอนแบบระบบขนาคาร คือ การสะสมความรู้ โดยครูผู้สอนเอาความรู้ไปฝากไว้ในสมองของผู้เรียน
3. ผู้สอนควรยึดหลักการที่ว่า ไม่มีใครสอนใครได้ ไม่มีใครเรียนรู้ตามลำพังได้ และบุคคลเรียนรู้ร่วมกันโดยการปฏิสัมพันธ์กับโลกของตน
4. ผู้สอนต้องช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนด้านสติปัญญา ร่างกายและจิตใจ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นั้น กาเย่ (อ้างถึงใน อารี พันธมณี, 2546) ได้จัดกระบวนการเรียนรู้ออกเป็นชั้นต่างๆ ดังนี้

1. การจูงใจเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้
2. ความสัมพันธ์ของการรับรู้กับความคาดหวัง โดยผู้เรียนจะเลือกการรับรู้ในสิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจของตน
3. การปรับขยายการรับรู้ เป็นการพยายามจัดสรร ปรงแต่ง ขยายการรับรู้ไว้เป็นความจำ ซึ่งมีทั้งการจำระยะสั้น และความจำระยะยาว
4. การสะสมสิ่งที่เรียนรู้ เป็นความสามารถในการเก็บรักษาหรือสะสมสิ่งที่ได้เรียนรู้ให้คงอยู่ การจำในสิ่งที่เรียนรู้นั้นขึ้นอยู่กับกาลเวลาและสิ่งแวดล้อม
5. การระลึกได้ เป็นความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว
6. การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นความสามารถในการนำความรู้หรือกฎเกณฑ์ที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
7. การแสดงพฤติกรรมตอบสนองการเรียนรู้อยู่ เป็นการที่ผู้เรียนรู้ได้แสดงออกถึงความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้มา
8. การแสดงผลย้อนกลับ เป็นการแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ทราบ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจหรือปรับตนเองให้ดีขึ้น หากผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้เร็วก็จะทำให้การเรียนรู้มีผลดีมากขึ้น

ซึ่ง กาเย่ (Gagne) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้ 8 ชั้น ดังนี้

1. การจูงใจ (Motivation Phase) การคาดหวังของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้

2. การรับรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Apprehending Phase) ผู้เรียนจะรับรู้สิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจ
3. การปรุงแต่งสิ่งที่รับรู้ไว้เป็นความจำ (Acquisition Phase) เพื่อให้เกิดความจำระยะสั้นและระยะยาว
4. ความสามารถในการจำ (Retention Phase)
5. ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว (Recall Phase)
6. การนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว (Generalization Phase)
7. การแสดงออกพฤติกรรมที่เรียนรู้ (Performance Phase)
8. การแสดงผลการเรียนรู้กลับไปยังผู้เรียน (Feedback Phase) ผู้เรียนได้รับทราบผลเร็วจะทำให้มีผลดีและประสิทธิภาพสูง

นอกจากนี้ การเรียนรู้ตามทฤษฎีของ Bloom (Bloom's Taxonomy) ได้แบ่งการเรียนรู้เป็น 6 ระดับ ดังนี้

1. ความรู้ที่เกิดจากความจำ (knowledge) ซึ่งเป็นระดับล่างสุด
2. ความเข้าใจ (Comprehend)
3. การประยุกต์ (Application)
4. การวิเคราะห์ (Analysis) สามารถแก้ปัญหา ตรวจสอบได้
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) สามารถนำส่วนต่างๆ มาประกอบเป็นรูปแบบใหม่ได้ให้แตกต่างจากรูปเดิม เน้นโครงสร้างใหม่
6. การประเมินค่า (Evaluation) วัดได้ และตัดสินใจว่าอะไรถูกหรือผิด ประกอบการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลและเกณฑ์ที่แน่ชัด

ส่วนการเรียนรู้ตามทฤษฎีของเมเยอร์ (Mayor) ได้มีการออกแบบสื่อการเรียนการสอน การวิเคราะห์ความจำเป็นเป็นสิ่งสำคัญ และตามด้วยจุดประสงค์ของการเรียน โดยแบ่งออกเป็นย่อยๆ 3 ส่วนด้วยกัน คือ

1. พฤติกรรม ควรชี้ชัดและสังเกตได้
 2. เงื่อนไข พฤติกรรมสำเร็จได้ควรมีเงื่อนไขในการช่วยเหลือ
 3. มาตรฐาน พฤติกรรมที่ได้นั้นสามารถอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด
- สำหรับการเรียนรู้ตามทฤษฎีของบรูเนอร์ (Bruner) ได้กล่าวไว้ดังนี้
1. ความรู้ถูกสร้างหรือหล่อหลอมโดยประสบการณ์
 2. ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบในการเรียน
 3. ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความหมายขึ้นมาจากแง่มุมต่างๆ
 4. ผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง
 5. ผู้เรียนเลือกเนื้อหาและกิจกรรมเอง

6. เนื้อหาควรถูกสร้างในภาพรวม

นอกจากนี้ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของไทเลอร์ (Tyler) ยังได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

1. ความต่อเนื่อง (continuity) หมายถึง ในวิชาทักษะ ต้องเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะในกิจกรรมและประสบการณ์บ่อยๆ และต่อเนื่องกัน

2. การจัดช่วงลำดับ (sequence) หมายถึง หรือการจัดสิ่งที่มีความง่าย ไปสู่สิ่งที่มีความยาก ดังนั้นการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ ให้มีการเรียงลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3. บูรณาการ (integration) หมายถึง การจัดประสบการณ์จึงควรเป็นในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียน ได้เพิ่มพูนความคิดเห็นและได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เนื้อหาที่เรียนเป็นการเพิ่มความสามารถทั้งหมด ของผู้เรียนที่จะได้ใช้ประสบการณ์ได้ในสถานการณ์ต่างๆ กัน ประสบการณ์การเรียนรู้ จึงเป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ที่แวดล้อม

3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ

เจียมใจ บุญแสน (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ ไว้ดังนี้

1. เพื่อกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน โดยผู้สอนจะให้ผู้เรียนเลือกโครงการด้วยตนเอง

2. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการทำกิจกรรมต่างๆ ในสถานการณ์จริง ซึ่งจะช่วยให้เห็นคุณค่าของการทำงานได้

3. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง ที่สะสมเก็บรวบรวมและหาความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลที่จะเข้าใจสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม โดยใช้ประสบการณ์ของตนเอง

5. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรับผิดชอบและมีเสรีภาพในการจัดการงาน

6. เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างแผน และดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย

7. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์และทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิด และประเมินผลงานของตนเอง

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนแบบโครงการ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ชี้นำเสนอ เป็นขั้นที่ผู้สอนเสนอเหตุการณ์หรือสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะวางโครงการในการแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่ง

2. **ขั้นกำหนดความมุ่งหมาย** เป็นขั้นที่ผู้เรียนทำการเลือกปัญหา และตั้งจุดมุ่งหมายในการศึกษา โดยการทำงานเป็นกลุ่ม ทำการเลือกประธาน รองประธาน และเลขานุการ

3. **ขั้นวางแผน** เป็นขั้นที่ผู้เรียนภายในกลุ่ม ร่วมกันวางแผนว่าจะดำเนินการอย่างไร จึงจะสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งการวางแผนจะประกอบด้วย

- 3.1 ชื่อโครงการ จะบอกชื่อโครงการที่ผู้เรียนจะทำ
- 3.2 หลักการ จะบอกเหตุผลที่จะต้องจัดทำโครงการ
- 3.3 วัตถุประสงค์ ระบุว่า การปฏิบัติงานครั้งนี้ จะมีผลดีอย่างไรบ้าง
- 3.4 เจ้าของโครงการ ระบุชื่อผู้จัดทำโครงการนี้ มีใครบ้าง
- 3.5 ที่ปรึกษา ระบุชื่อผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการทำโครงการ
- 3.6 สถานที่ปฏิบัติโครงการ ระบุว่า จะใช้สถานที่ใด ในการดำเนินการจัดทำ

โครงการ

- 3.7 วันเวลาในการปฏิบัติงาน ระบุว่า ใช้วันเวลาเริ่มและเสร็จสิ้นโครงการเมื่อใด
- 3.8 งบประมาณ ระบุว่า ใช้งบประมาณเท่าใด โดยแยกเป็นรายการค่าใช้จ่าย
- 3.9 วิธีการศึกษาค้นคว้า ระบุว่า ใช้วิธีหาข้อมูลอย่างไรบ้างในการทำโครงการ
- 3.10 เครื่องมือและอุปกรณ์ ระบุว่า ใช้วัสดุ อุปกรณ์อะไรบ้าง
- 3.11 ผลที่คาดว่าจะได้รับ ระบุว่า สิ่งที่คาดว่าจะโครงการที่ทำ จะสามารถแก้ปัญหาอะไรบ้าง และจะได้ผลการดำเนินงานครั้งนี้ จะเป็นอย่างไรบ้าง

4. **ขั้นการดำเนินงาน** เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องทำตามโครงการที่วางแผนไว้ของแต่ละกลุ่ม

5. **ขั้นประเมินผล** เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะเป็นผู้ประเมินว่า โครงการนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ และในการทำโครงการนี้ได้รับประโยชน์อย่างไรบ้าง

6. **ขั้นติดตามผล** เป็นขั้นการติดตามผลของโครงการต่อไป เพื่อพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น

ดังนั้น ในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างจิตสาธารณะ ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนได้ใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ โดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ในการจัดทำโครงการจิตสาธารณะขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนการทำงานเป็นกลุ่ม ตลอดจนการจัดกิจกรรมจิตสาธารณะ เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

4. แนวคิดเกี่ยวกับวิชามนุษย์กับสังคม

วิชามนุษย์กับสังคม เป็นวิชาในกลุ่มสังคมศาสตร์ ของสาขาวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งเปิดสอนให้กับนักศึกษาทุกสาขาวิชา ในคณะศิลปศาสตร์ โดยมีจุดมุ่งหมายรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ดังนี้

จุดมุ่งหมายรายวิชา:

1. เข้าใจความรู้เบื้องต้นในทางสังคมศาสตร์

2. ตระหนักและเห็นความสำคัญของสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนเอกลักษณ์และค่านิยมของสังคมไทย
3. เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมและการจัดระเบียบทางสังคม
4. เข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม และปัญหาสังคม
5. เห็นคุณค่าของการพัฒนาตนเองให้มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

คำอธิบายรายวิชา: ศึกษาความหมาย ขอบเขตและความสำคัญของสังคมศาสตร์ ความหมายขององค์ประกอบของสังคมและวัฒนธรรม บทบาทและหน้าที่ของสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนเอกลักษณ์ และค่านิยมของสังคมไทย ความหมาย และลักษณะของพฤติกรรมมนุษย์ การจัดระเบียบทางสังคม การขัดเกลาทางสังคม สถาบันสังคม การจำแนกความแตกต่างทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ปัญหาสังคมและการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการแก้ปัญหา

ในฐานะที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบและเป็นผู้สอนรายวิชานี้ให้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของคณะศิลปศาสตร์ จึงสนใจที่จะศึกษาว่า นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ หากมีการแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับจิตสาธารณะ โดยเน้นการเรียนรู้ในรูปแบบของโครงการ จะทำให้นักศึกษามีจิตสาธารณะอย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนในรายวิชานี้ต่อไป

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กัลยกร วรกุลสถฐานีย์ (2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง การรับรู้ พฤติกรรมที่มีต่อจิตสำนึกสาธารณะ และการสื่อสารการตลาดที่มีประสิทธิผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับจิตสำนึกสาธารณะของเยาวชน พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยได้ยินคำว่าจิตสำนึกสาธารณะ แต่เคยเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน และมีกิจกรรมที่เน้นอาสาสมัครโดยให้เยาวชนริเริ่มเอง กิจกรรมที่เยาวชนต้องการมีส่วนร่วมเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน ศิลปะและดนตรี เด็กและเยาวชน และสิ่งแวดล้อม ในการรณรงค์ให้เยาวชนเข้าร่วมกิจกรรม ควรจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมากที่สุด รองลงมา เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ในด้านนั้นๆ

โกวิทย์ พงษ์ภักดี (2552) ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้โปรแกรมฝึกการคิดแบบโยนิโสมนสิการเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ร่วมโปรแกรมฝึกการคิดแบบโยนิโสมนสิการเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ หลังการทดลองมีคะแนนจิตสาธารณะสูงกว่าก่อนทดลองและมีคะแนนจิตสาธารณะสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปิยะนาถ สรวิสุต (2552) ได้ทำวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม กรณีศึกษา สภาเยาวชนกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาในสภาเยาวชนกรุงเทพมหานครเกือบทั้งหมดมีตำแหน่งเป็นสมาชิก ผู้ที่เป็นตัวแทนกลุ่มเยาวชนและประธานสภาเยาวชนเขตมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน กิจกรรมที่เข้าร่วมมากที่สุด คือ การเข้าประชุมสภา

เยาวชนกรุงเทพมหานคร โดยมีแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับสูง ส่วนแรงจูงใจภายนอกอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านศาสนาของผู้เยาวชนที่มีจิตอาสาที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจโดยรวมในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมแตกต่างกัน สำหรับผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาที่ทำและไม่ทำกิจกรรม การพัฒนามาตรการและการดูแลเยาวชนมีแรงจูงใจภายในแตกต่างกัน ผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาเสนอว่า หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนควรสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมเพื่อสังคม สถาบันการศึกษาและครอบครัวควรสนับสนุนให้ทำกิจกรรมเพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างเป็นรูปธรรม

วิทย์พัฒน์ สีหา และคณะ (2552) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า จิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรีสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเอง อัตมโนทัศน์ ค่านิยมบุคคลทางครอบครัว การขัดเกลาทางสังคม และเหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์จิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม อัตมโนทัศน์ ค่านิยมบุคคลทางครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .302 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีอำนาจจำแนกในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 8.80

อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2552) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ระดับจิตสาธารณะของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน การเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนแนวทางการเสริมสร้างจิตสาธารณะให้แก่นักศึกษา โดยถือเป็นการทำตามพระปณิธานของพระราชบิดาที่เน้นให้นักศึกษาทำเพื่อประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง

นงลักษณ์ เขียนงาม และสมพร เมธีวัฒนากุล (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามีจิตสาธารณะอยู่ในระดับดี ร้อยละ 75.30 มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ร้อยละ 98.30 มีความรับผิดชอบต่อสังคมร้อยละ 94.50 และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ร้อยละ 78.10 สถาบันครอบครัวเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีจิตสาธารณะทั้งด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว และด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01

นันทรัตน์ ปริวัตรธรรม (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของเด็กและเยาวชนที่รับการศึกษานักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ พบว่า ส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงานทรัพย์สินฯ หรือกิจกรรมที่ทำประโยชน์ต่อสังคมเป็นครั้งคราว ด้านปัจจัยภายในคือ ทัศนคติเชิงจริยธรรม อยู่ในระดับมาก ปัจจัยภายนอก คือ การสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และเพื่อน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับมาก การศึกษาพฤติกรรมจิตอาสา ประกอบด้วย การช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละต่อสังคม การมุ่งมั่นพัฒนาสังคม และจิตสำนึกสาธารณะอยู่ในระดับปฏิบัติบ่อยครั้ง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประสบการณ์การเข้า

ร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน มีระดับพฤติกรรมจิตอาสาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับพฤติกรรมจิตอาสา และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกสามารถร่วมกันอธิบายพฤติกรรมจิตอาสาได้ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยปัจจัยภายนอกการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนสามารถอธิบายพฤติกรรมจิตอาสาได้ดีที่สุด

พัชรภรณ์ อนุกุล (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการคิดและจิตสาธารณะในวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะต่อส่วนรวมอยู่ในระดับดีมาก เกิดความตระหนักในการดูแลรักษาสาธารณะสมบัติของส่วนรวมมากขึ้น มีความรับผิดชอบ มีน้ำใจ มีระเบียบวินัยในตนเองเพิ่มขึ้น นักเรียนร่วมกันคิด วางแผน และปฏิบัติจริง ทั้งนี้การพัฒนาจิตสาธารณะมีผลทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

พรสุดา ศรีปัญญา (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด: การวิเคราะห์พหุระดับ พบว่า ตัวแปรที่ระดับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะ ได้แก่ อัตมโนทัศน์ ความฉลาดทางอารมณ์ เจตคติต่อจิตสาธารณะ คุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ คุณธรรมจริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และคุณธรรมจริยธรรมด้านความกตัญญู สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของจิตสาธารณะได้ร้อยละ 66.80 ตัวแปรระดับชุมชนที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะ ได้แก่ การได้รับแบบอย่างจากครอบครัวและชุมชน สามารถอธิบายความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยจิตสาธารณะ ได้ร้อยละ 60 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระดับชุมชนกับตัวแปรระดับนักเรียน ได้แก่ การเลี้ยงดูแบบรักตามใจ มีความสัมพันธ์กับสัมประสิทธิ์การถดถอยของคุณธรรมจริยธรรมด้านความกตัญญู

อริสา สุขสม (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะเพื่อชุมชน พบว่า การพัฒนาค่านิยมเรื่องจิตสำนึกสาธารณะของมนุษย์เป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน ซึ่งถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าของสังคม ซึ่งกำลังเผชิญกับการใช้ชีวิตภายใต้สังคมความเสี่ยงหลายรูปแบบ ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งเชิงวิชาการในชั้นเรียนและประสบการณ์เชิงชุมชนที่อยู่โดยรอบเป็นการเรียนรู้ที่บูรณาการระหว่างภาคทฤษฎี การฝึกปฏิบัติ และเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาในฐานะเป็นเยาวชนกลุ่มหนึ่งของสังคมไทย การพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะเพื่อชุมชนของนักศึกษา จึงเป็นตัวอย่างการพัฒนาทุนมนุษย์ที่สำคัญและมีคุณค่ายิ่งในยุคปัจจุบัน

อริยา คูหา และ สุวิมล นราองอาจ (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง จิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อยู่ในระดับมาก มีรูปแบบการดำเนินชีวิตกลุ่มก้าวหน้าและกลุ่มวิชาชีพมากที่สุด และน้อยที่สุดคือ กลุ่มเก็บตัว ส่วนจิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วีรชัย คำธร (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงบูรณาการตามประสบการณ์และลักษณะทางจิตที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่า ระดับจิตสาธารณะของนักศึกษาด้านการใช้สาธารณสมบัติ ด้านการถือเป็นหน้าที่ และด้านเคารพสิทธิผู้อื่น อยู่ในระดับมาก ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์เปรียบเทียบ พบว่า นักศึกษาที่มีประสบการณ์ทางสังคมดีมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก จะมีจิตสาธารณะด้านการใช้สาธารณสมบัติมาก นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก จะมีจิตสาธารณะด้านการถือเป็นหน้าที่มาก นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก มีประสบการณ์ทางสังคมที่ดีมาก มีจิตสาธารณะด้านการเคารพสิทธิผู้อื่นมาก ในกลุ่มนักศึกษาที่เรียนคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากบุคคลรอบข้างที่ดีมาก และมีเหตุผลเชิงจริยธรรมมาก มีจิตสาธารณะด้านการใช้สาธารณสมบัติมาก จะปรากฏในกลุ่มนักศึกษาที่มีสมาชิกครอบครัวน้อย ผู้ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมมาก และมีการเห็นแบบอย่างจากบุคคลรอบข้างดีมาก มีจิตสาธารณะด้านการถือเป็นหน้าที่มาก จะปรากฏในกลุ่มนักศึกษาที่มีการศึกษาบิดามารดามาก และสำหรับผู้ที่มีการเห็นแบบอย่างจากบุคคลรอบข้างดีมาก จิตสาธารณะด้านเคารพสิทธิผู้อื่นมาก จะปรากฏอยู่ในนักศึกษากลุ่มรวม

สุภะรัฐ ยอดระบำ (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัว และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดจิตสาธารณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม(จิตสาธารณะ) ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพฤติกรรมการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมสูงสุด คือการรักษาความสะอาดในการใช้ห้องน้ำทุกครั้ง และพฤติกรรมการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมต่ำสุด คือ การขีดเขียนข้อความต่างๆ ที่โต๊ะ เก้าอี้ และผนังของอาคาร ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม(จิตสาธารณะ) คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนใช้เหตุผล การเห็นแบบอย่างจากบิดามารดา สุภาพจิตดี และทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษา ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น นอกจากนี้ กิจกรรมเกี่ยวกับจิตสาธารณะนั้น หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน ควรมีการสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมเพื่อสังคมสถาบันการศึกษาและครอบครัว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างเป็นรูปธรรม

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสังคมที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชามนุษย์กับสังคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล จำนวน 4 กลุ่ม รวมนักศึกษาจำนวน 140 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชามนุษย์กับสังคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 กลุ่ม โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 39 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเกี่ยวกับจิตสาธารณะ แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสาธารณะ แบบประเมินโครงการ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ ผู้วิจัยจะสร้างเครื่องมือต่างๆ ขึ้นโดยยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นหลัก ทำการ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือดังกล่าว

ในการดำเนินการทดลอง มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะก่อนการทดลอง
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเกี่ยวกับจิตสาธารณะ จำนวน 6 ชั่วโมง และให้นักศึกษาจัดทำโครงการจิตสาธารณะ ใช้เวลา 1 เดือน
3. ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ ในระหว่างการทดลอง
4. ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะหลังการทดลอง และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ จำนวน 4 ฉบับ คือ

1. แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ
2. แผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ

โดยเครื่องมือทั้ง 4 ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยยึดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ แผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ

2. กำหนดขอบเขตเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ(Multiple Choice) มี 4 ตัวเลือก จำนวน 12 ข้อ ตอบถูก ได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการเกี่ยวกับจิตสาธารณะ จำนวน 6 ชั่วโมง

2.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงอันดับ(Ordinal Scale) มีจำนวนทั้งหมด 28 ข้อ ใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิต (Likert Scale) เป็นการวัดระดับของพฤติกรรมจิตสาธารณะ มี 5 ระดับ โดยกำหนดคะแนนระดับการปฏิบัติ ดังนี้

ปฏิบัติทุกครั้ง หมายถึง มีการปฏิบัติจิตสาธารณะ ทุกวัน/เกือบทุกวัน

มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

บ่อยครั้ง หมายถึง มีการปฏิบัติจิตสาธารณะ สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง

มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

บางครั้ง หมายถึง มีการปฏิบัติจิตสาธารณะ สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง

มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

นานๆ ครั้ง หมายถึง มีการปฏิบัติจิตสาธารณะ เดือนละครั้ง/น้อยกว่านั้น

มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

ไม่เคยเลย หมายถึง ไม่เคยมีการปฏิบัติจิตสาธารณะเลย

มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ ลักษณะเป็นคำถามปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงอันดับ(Ordinal Scale) มีจำนวน 11 ข้อ ใช้มาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิต (Likert) เป็นการวัดระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ มี 5 ระดับ โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	เท่ากับ 5 คะแนน
พึงพอใจมาก	เท่ากับ 4 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	เท่ากับ 3 คะแนน
พึงพอใจน้อย	เท่ากับ 2 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	เท่ากับ 1 คะแนน

3. การตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 ชุด และนำไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

3.1 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7054

3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9309

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8689

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความ อินเทอร์เน็ต และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ผู้วิจัยแจกแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะให้กับกลุ่มตัวอย่าง ในวันที่ 4 มกราคม 2556 และวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2556 แจกแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ ในระหว่างวันที่ 8 – 15 กุมภาพันธ์ 2556 จำนวน 39 ชุด ได้รับแบบทดสอบและแบบสอบถามกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์สามารถนำไปวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน 39 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ วิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสังคมที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ ผู้วิจัยได้จำแนกการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ
2. ผลการวิเคราะห์ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ
3. ผลการวิเคราะห์ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ

1. ผลการวิเคราะห์ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ถูกต้องมาก (11-12 คะแนน)	18	46.15
ถูกต้องปานกลาง (8-10 คะแนน)	19	48.72
ถูกต้องน้อย (1-7 คะแนน)	2	5.13
รวม	39	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 48.72 รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะอยู่ในมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 และมีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะอยู่ในระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.13

2. ผลการวิเคราะห์ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมจิตสาธารณะ

พฤติกรรมจิตสาธารณะ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ข้าพเจ้ามักจะแบ่งปันอุปกรณ์การเรียนให้แก่เพื่อน ที่ไม่มีอุปกรณ์การเรียน	4.03	0.668	มาก

พฤติกรรมจิตสาธารณะ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
2. ข้าพเจ้าจะให้คำปรึกษาเพื่อน เมื่อเพื่อนมีปัญหาการเรียน	3.95	0.793	มาก
3. ข้าพเจ้ามักจะแบ่งหนังสือให้เพื่อนๆ อ่าน	3.54	0.884	มาก
4. ข้าพเจ้ามักจะให้คำแนะนำเพื่อนที่ทำผิด ให้ปฏิบัติตนที่ถูกต้อง	3.74	0.818	มาก
5. ข้าพเจ้าจะช่วยเหลืออาจารย์ และเพื่อน โดยไม่หวังผลตอบแทน	4.10	0.968	มาก
6. หากคนตาบอดต้องการข้ามถนน ข้าพเจ้าจะพาเขาข้ามถนนอย่างปลอดภัย	3.46	1.072	มาก
7. ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือเพื่อนทำงานส่วนรวมให้เสร็จก่อนทำงานส่วนตัว	3.82	0.970	มาก
8. ข้าพเจ้าจะสละเวลาช่วยสอนการบ้าน หรือติวหนังสือให้เพื่อน	3.33	0.737	ปานกลาง
9. หลังเวลาเลิกเรียน ข้าพเจ้าจะไปช่วยบิดามารดาทำงานบ้าน	3.87	0.864	มาก
10. ข้าพเจ้าจะซื้ออาหารและขนมเลี้ยงเพื่อนที่ไม่มีเงิน	3.33	0.737	ปานกลาง
11. ข้าพเจ้าจะสละที่นั่งบนรถประจำทางให้แก่เด็ก สตรีมีครรภ์ คนพิการ และผู้สูงอายุ	4.21	0.833	มากที่สุด
12. ข้าพเจ้าจะใช้เวลาร่วมเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการช่วยเหลือสังคมที่คณะ หรือมหาวิทยาลัย จัดขึ้น	3.38	0.815	ปานกลาง
13. ข้าพเจ้าจะบริจาคเงิน หรือสิ่งของ ช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน	3.77	0.667	มาก
14. ข้าพเจ้าจะช่วยหาแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยหรือชุมชนให้สะอาดขึ้น	3.10	0.788	ปานกลาง
15. ข้าพเจ้าสนใจปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัว สังคม หรือชุมชน	3.67	0.927	มาก
16. ข้าพเจ้าจะเป็นผู้นำเพื่อนๆ ไปทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	3.03	0.707	ปานกลาง

พฤติกรรมจิตสาธารณะ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
17. ข้าพเจ้าจะใช้ทรัพย์สินที่เป็นของส่วนรวมอย่างระมัดระวัง	4.26	0.850	มากที่สุด
18. หากเห็นก๊อกน้ำเปิดทิ้งไว้ หรือปิดไม่สนิท ข้าพเจ้าจะเข้าไปปิดก๊อกน้ำให้สนิท	4.46	0.643	มากที่สุด
19. เมื่อรับประทานอาหารที่โรงอาหารเสร็จเรียบร้อย ข้าพเจ้าจะนำภาชนะที่รับประทานไปเก็บในที่ที่จัดไว้	4.64	0.628	มากที่สุด
20. หากข้าพเจ้านำโต๊ะเก้าอี้ของห้องเรียนไปใช้ในการทำกิจกรรม เมื่อเสร็จงานแล้ว ข้าพเจ้าจะนำไปเก็บที่เดิม	4.00	0.889	มาก
21. ข้าพเจ้าจะสมัครเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการทำประโยชน์แก่สังคมที่คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัด	3.21	0.801	ปานกลาง
22. ข้าพเจ้าจะร่วมมือกับเพื่อนๆ คิดกิจกรรมให้เพื่อนมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม	3.26	0.966	ปานกลาง
23. ข้าพเจ้าจะช่วยดูแลรักษาความสะอาดของห้องเรียน	3.64	0.843	มาก
24. ข้าพเจ้าจะช่วยดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำ	3.54	1.047	มาก
25. ข้าพเจ้าจะแจ้งอาจารย์หรือนักการภารโรงทราบหากพบว่าทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยชำรุดหรือเสียหาย	2.95	1.075	ปานกลาง
26. ข้าพเจ้าจะแต่งกายถูกระเบียบของมหาวิทยาลัย	3.90	0.995	มาก
27. เมื่อมีการเลือกตั้งในคณะ ข้าพเจ้าจะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	4.33	0.927	มากที่สุด
28. ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือของห้องสมุดอย่างระมัดระวัง และเก็บหนังสือไว้ในที่ที่จัดไว้ เมื่อใช้เสร็จแล้ว	4.26	0.850	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	3.74	0.394	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมจิตสาธารณะเมื่อรับประทานอาหารที่โรงอาหารเสร็จเรียบร้อย จะนำภาชนะที่รับประทานไปเก็บในที่ที่จัดไว้ หากเห็นก๊อกน้ำเปิดทิ้งไว้ หรือ ปิดไม่สนิท จะเข้าไปปิดก๊อกน้ำให้สนิท เมื่อมีการเลือกตั้งในคณะ จะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จะใช้ทรัพย์สินที่เป็นของส่วนรวมอย่างระมัดระวัง จะอ่านหนังสือของห้องสมุดอย่างระมัดระวัง เก็บหนังสือไว้ในที่ที่จัดไว้ เมื่อใช้เสร็จแล้ว และจะสละที่นั่งบนรถประจำทางให้แก่เด็ก สตรีมีครรภ์ คนพิการ และผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64, 4.46, 4.33, 4.26, 4.26 และ 4.21 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการจิตสาธารณะ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจต่อการจัดทำโครงการจิตสาธารณะ

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การได้รับแจ้งข่าวเกี่ยวกับการจัดทำโครงการจิตอาสา	4.13	0.570	มาก
2. วิธีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการจัดทำโครงการจิตอาสา	4.15	0.540	มาก
3. ความเหมาะสมของเนื้อหา/กิจกรรม	4.10	0.598	มาก
4. การเอาใจใส่ช่วยเหลือนักศึกษาในการจัดทำโครงการ	4.00	0.827	มาก
5. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการดำเนินงาน	4.05	0.724	มาก
6. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัย	3.72	0.887	มาก
7. สถานที่และสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการจัดทำโครงการ	4.21	0.732	มากที่สุด
8. ได้รับความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เพิ่มขึ้น	4.44	0.718	มากที่สุด
9. การนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการจัดทำโครงการไปใช้ในสภาพจริงได้	4.26	0.818	มากที่สุด
10. โอกาสการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างนักศึกษากับผู้เข้าร่วมกิจกรรม	4.13	0.801	มาก
11. ความพึงพอใจโดยภาพรวมที่ได้รับจากการจัดทำโครงการ	4.41	0.637	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.14	0.461	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการทำโครงการจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการได้รับความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เพิ่มขึ้น การทำโครงการจิตสาธารณะ การนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการจัดทำโครงการไปใช้ในสภาพจริงได้ และสถานที่และสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการจัดโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44, 4.41, 4.26 และ 4.21 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสังคมที่เน้นผู้เรียนให้มีจิตสาธารณะ ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะอยู่ในมาก และมีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ

กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมจิตสาธารณะเมื่อรับประทานอาหารที่โรงอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะนำภาชนะที่รับประทานไปเก็บในที่ที่จัดไว้ หากเห็นก๊อกรน้ำเปิดทิ้งไว้ หรือปิดไม่สนิท จะเข้าไปปิดก๊อกรน้ำให้สนิท เมื่อมีการเลือกตั้งในคณะ จะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จะใช้ทรัพย์สินที่เป็นของส่วนรวมอย่างระมัดระวัง จะอ่านหนังสือของห้องสมุดอย่างระมัดระวัง เก็บหนังสือไว้ในที่ที่จัดไว้ เมื่อใช้เสร็จแล้ว และจะสละที่นั่งบนรถประจำทางให้แก่เด็ก สตรีมีครรภ์ คนพิการ และผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจต่อการจัดทำโครงการจิตสาธารณะ

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการทำโครงการจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการได้รับความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เพิ่มขึ้น จากการทำโครงการจิตสาธารณะ การนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการจัดทำโครงการไปใช้ในสภาพจริงได้ และสถานที่และสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการจัดโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด

2. อภิปรายผล

1. ความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะอยู่ในมาก และมีความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะอยู่ใน

All rights reserved

ระดับน้อย ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยกร วรกุลลัญฐานีย์ (2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง การรับรู้ พฤติกรรมที่มีต่อจิตสำนึกสาธารณะ และการสื่อสารการตลาดที่มีประสิทธิผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับจิตสำนึกสาธารณะของเยาวชน กิจกรรมที่เยาวชนต้องการมีส่วนร่วมเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน ศิลปะและดนตรี เด็กและเยาวชน และสิ่งแวดล้อม ในการรณรงค์ให้เยาวชนเข้าร่วมกิจกรรม ควรจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมากที่สุด รองลงมา เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ในด้านนั้นๆ ในการทำวิจัย เรื่อง แรงจูงใจของผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม กรณีศึกษาสภาเยาวชนกรุงเทพมหานคร ของ ปิยะนาถ สรวิสูตร (2552) ผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาได้มีข้อเสนอที่เป็นประโยชน์ว่า หน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนควรสนับสนุนให้เกิดการขับเคลื่อนกิจกรรมเพื่อสังคม สถาบันการศึกษาและครอบครัวควรสนับสนุนให้ทำกิจกรรมเพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ วิทย์พัฒนท สีหา และคณะ (2552) ซึ่งทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า จิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรีสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเอง อัตมโนทัศน์ ค่านิยมบุคคลทางครอบครัว การขัดเกลาทางสังคม และเหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 รวมทั้งงานวิจัยของ อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2552) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ระดับจิตสาธารณะของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากอาจารย์และเพื่อน การเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก สำหรับงานวิจัยของ นันทรัตน์ ปริวัตรธรรม (2553) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของเด็กและเยาวชนที่รับการศึกษานักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ปัจจัยภายนอก คือ การสนับสนุนทางสังคมจากคนในครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และเพื่อน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยภายนอกการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนสามารถอธิบายพฤติกรรมจิตอาสาได้ดีที่สุด รวมทั้งข้อค้นพบจากงานวิจัยของ อริสา สุขสม (2553) ในการทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะเพื่อชุมชน พบว่า การพัฒนาค่านิยมเรื่องจิตสำนึกสาธารณะของมนุษย์เป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน ซึ่งถือเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าของสังคม ซึ่งกำลังเผชิญกับการใช้ชีวิตภายใต้สังคมความเสี่ยงหลายรูปแบบ ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งเชิงวิชาการในชั้นเรียนและประสบการณ์เชิงชุมชนที่อยู่โดยรอบ เป็นการเรียนรู้ที่บูรณาการระหว่างภาคทฤษฎี การฝึกปฏิบัติ และเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาในฐานะเป็นเยาวชนกลุ่มหนึ่งของสังคมไทย การพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะเพื่อชุมชนของนักศึกษา จึงเป็นตัวอย่างการพัฒนาทุนมนุษย์ที่สำคัญและมีคุณค่ายิ่งในยุคปัจจุบัน และตรงตามคุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจ เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศไทย (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) นอกจากนี้แล้ว ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

แห่งชาติกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตใน ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) อันหมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการปรับวิถีชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า หากนักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะโดยผ่านการจัดทำโครงการ จะเป็นวิธีที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกทักษะในการทำงานเป็นทีม ทักษะการแก้ไขปัญหา ทักษะการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ในสถานการณ์จริง จะทำให้เกิดการเรียนรู้ในการทำงาน เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมในการกล้าที่จะแสดงออก ทำให้นักศึกษาสามารถจดจำสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่าการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมส่วนรวม ซึ่งในการจัดทำโครงการ หัวข้อโครงการจะตรงกับความสนใจของนักศึกษา โดยในการทำงานครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ร่วมกับนักศึกษาในการเลือกหัวข้อโครงการ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานด้วยตนเอง นักศึกษาได้ศึกษาข้อมูลในการจัดทำโครงการจากแหล่งข้อมูลต่างๆ นักศึกษาได้แสดงความรับผิดชอบตั้งแต่การทำโครงการ ดำเนินการ ตลอดจนการนำเสนอโครงการด้วยตนเอง จากการสอบถามนักศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมจิตสาธารณะ พบว่า นักศึกษารู้สึกภูมิใจที่ได้ทำประโยชน์เพื่อสังคม ทำให้ได้รับประสบการณ์ดีๆ พัฒนาสิ่งแวดล้อม ปลูกฝังลักษณะนิสัยในการทิ้งขยะแก่เยาวชน สร้างความสามัคคีในกลุ่มเพื่อน ได้เรียนรู้การทำงานเป็นทีม ฝึกความอดทนและการมีน้ำใจในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน

2. พฤติกรรมจิตสาธารณะ

กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมจิตสาธารณะเมื่อรับประทานอาหารที่โรงอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะนำภาชนะที่รับประทานไปเก็บในที่ที่จัดไว้ หากเห็นก๊อกน้ำเปิดทิ้งไว้ หรือปิดไม่สนิท จะเข้าไปปิดก๊อกน้ำให้สนิท เมื่อมีการเลือกตั้งในคณะ จะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จะใช้ทรัพย์สินที่เป็นของส่วนรวมอย่างระมัดระวัง จะอ่านหนังสือของห้องสมุดอย่างระมัดระวัง เก็บหนังสือไว้ในที่ที่จัดไว้ เมื่อใช้เสร็จแล้ว และจะสละที่นั่งบนรถประจำทางให้แก่เด็ก สตรีมีครรภ์ คนพิการ และผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของอ้อมใจ วงษ์มณฑา (2552) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ระดับจิตสาธารณะของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของนางลักษณ์ เขียนงาม และสมพร เมธีวัฒนากุล (2553) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามีจิตสาธารณะอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่าการวิจัยของ อริยา คูหา และ สุวิมล นราองอาจ (2553) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง จิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อยู่ในระดับมาก โดยผู้วิจัยมีความคิดว่า การที่นักศึกษามีพฤติกรรมจิตสาธารณะอยู่ในระดับมาก น่าจะเป็นผลมาจากการที่

นักศึกษาได้รับการปลูกฝังเกี่ยวกับการมีจิตสาธารณะมาจากครอบครัว มีการฝึกความรับผิดชอบให้รู้จักหน้าที่ มีความเมตตาและมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้ที่ยากไร้ ทำให้นักศึกษาได้รับการหล่อหลอมความมีจิตสาธารณะมาตั้งแต่ในวัยเด็ก จนมาถึงการเรียนระดับมหาวิทยาลัยนั้น ก็จะมีการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมต่างๆ ทางสังคม หรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ทำให้นักศึกษาได้รับการส่งเสริมให้รู้จักตนเองมากขึ้น รู้จักการเสียสละเพื่อส่วนรวม จะเป็นผลดีต่อการพัฒนาด้านการเรียนร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และวุฒิภาวะในการก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ต่อไปในอนาคต

3. ความพึงพอใจต่อการทำโครงการจิตสาธารณะ

กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการทำโครงการจิตสาธารณะโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการได้รับความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เพิ่มขึ้น จากการทำโครงการจิตสาธารณะ การนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการจัดทำโครงการไปใช้ในสภาพจริงได้ และสถานที่และสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการจัดโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชราภรณ์ อนุกุล (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการคิดและจิตสาธารณะในวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสาธารณะต่อส่วนรวมอยู่ในระดับดีมาก เกิดความตระหนักในการดูแลรักษาสาธารณะสมบัติของส่วนรวมมากขึ้น มีความรับผิดชอบ มีน้ำใจ มีระเบียบวินัยในตนเองเพิ่มขึ้น นักเรียนร่วมกันคิด วางแผน และปฏิบัติจริง ทั้งนี้การพัฒนาจิตสาธารณะมีผลทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภะรัฐ ยอดระบำ (2554) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัว และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดจิตสาธารณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม(จิตสาธารณะ) คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนใช้เหตุผล การเห็นแบบอย่างจากบิดามารดา สุขภาพจิตดี และทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม และจากการที่ผู้วิจัย ได้สังเกตศึกษาในขณะที่มีการจัดทำโครงการจิตสาธารณะ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจที่ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นสิ่งจูงใจ ที่จะช่วยสร้างความมั่นใจ เห็นคุณค่าของตนเอง นักศึกษามีความสุข และสนุกกับการทำงานกลุ่ม

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. คณะศิลปศาสตร์สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการเสริมสร้างความตระหนักและจิตสำนึกให้แก่ นักศึกษาของคณะศิลปศาสตร์ในการรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเป็นสมาชิกของสังคม อันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

2. คณะศิลปศาสตร์สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนของคณะศิลปศาสตร์ได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพต่อไป

3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดกิจกรรมหรือรณรงค์ให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยมีจิตสาธารณะเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนรอบมหาวิทยาลัย หรือสังคมส่วนรวมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
3. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
4. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่มีจิตสาธารณะในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม
5. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับระดับจิตสาธารณะของบุคลากร ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

บรรณานุกรม

- กัลยกร วรกุลสถฐานีย์. 2551. รายงานวิจัยเรื่องการรับรู้ พฤติกรรมที่มีต่อจิตสำนักสาธารณะและการสื่อสารการตลาดที่มีประสิทธิผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับจิตสำนักสาธารณะของเยาวชน. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โกวิทย์ พงษ์ภักดี. 2552. การใช้โปรแกรมฝึกการคิดแบบโยนิโสมนสิการเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. ประกาศ ณ วันที่ 16 กรกฎาคม 2552.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. 2552. 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- _____. 2553. สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: วี พรีนซ์ (1991).
- นงลักษณ์ เขียนงาม และ สมพร เมธีวัฒนากุล. 2553. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 5 (1) มกราคม –มิถุนายน 2553: 101.
- นันทรัตน์ ปรีวีติธรรม. 2553. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมจิตอาสาของเด็กและเยาวชนที่รับทุนการศึกษาสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปิยะนาถ สรวีสูตร. 2552. แรงจูงใจของผู้นำเยาวชนที่มีจิตอาสาในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมกรณีศึกษา สภาเยาวชนกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชราภรณ์ อนุกุล. 2553. การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการคิดและจิตสาธารณะในวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรสุดา ศรีปัญญา. 2553. รายงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดร้อยเอ็ด: การวิเคราะห์พหุระดับ. เข้าถึงได้จาก <http://sites.google.com/site/pornsudateacher/>, สืบค้น 15 กุมภาพันธ์ 2556.
- ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และสังคม สัจจร. 2543. สำนักไทยที่พึงปรารถนา. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย.
- แนวทางการเสริมสร้างจิตสาธารณะ เข้าถึงได้จาก <http://www.raneenoi.com/superpage8/page8.html>, สืบค้น 22 กุมภาพันธ์ 2555.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วิทย์พัฒนา สีหา และคณะ. 2552. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา 1 (1) มกราคม 2552: 170-171.
- วีรชัย คำธ. 2554. รายงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงบูรณาการตามประสบการณ์และลักษณะทางจิตที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สุภะรัฐ ยอดระบำ. 2554. รายงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัว และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเกิดจิตสาธารณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- อ้อมใจ วงษ์มณฑา. 2552. ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อริสา สุขสม. 2553. รายงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะเพื่อชุมชน. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อริยา คูหา และ สุวิมล นราองอาจ. 2553. จิตสาธารณะและรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ 3(2) พฤษภาคม – สิงหาคม 2554: 81.
- อารี พันธมณี. 2546. จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: ไยใหม่ เอ็ดดูเคท.
- อุ้นตา นพคุณ. 2527. การเรียนการสอนผู้ใหญ่เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: กรุงเทพมหานครการพิมพ์.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา มนุษย์กับสังคม รหัสวิชา soc 1003 ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1
เรื่อง จิตสาธารณะ และการจัดทำโครงการจิตสาธารณะ เวลา 6 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

จิตสาธารณะ หมายถึง การรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระ และเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ มีความสำนึกและยึดมั่นในระบบคุณธรรม และจริยธรรมที่ดีงาม ละอาตต่อสิ่งผิด เน้นความเรียบร้อย ประหยัดและมีความสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

ความสำคัญของการมีจิตสาธารณะ ทำให้การที่คนมาอยู่รวมกันเป็นสังคม ย่อมต้องมีความสัมพันธ์ในรูปแบบของการพึ่งพากัน การที่คนในสังคมชาติจิตสาธารณะ ย่อมมีผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว องค์กร และยังมีผลกระทบต่อระดับชุมชน ประเทศ และโลก

ระดับของจิตสาธารณะ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1. จิตสาธารณะระดับครอบครัว ได้แก่ ความพอมีพอกิน ความสัมพันธ์ระหว่างญาติพี่น้อง ความขยัน มีที่อยู่อาศัย มีที่ทำกิน และการแบ่งความรับผิดชอบ 2. จิตสาธารณะระดับหมู่บ้าน ได้แก่ คนดี ความดี การแบ่งปัน การอาศัยไหว้วาน การช่วยเหลือเกื้อกูล และการแลกเปลี่ยนข่าวสาร และ 3. จิตสาธารณะระดับสังคม ได้แก่ ความร่วมมือ ร่วมใจ สามัคคี การมีส่วนร่วมทางสังคม งานบุญ งานประเพณี และปฏิบัติตามโครงการต่างๆ

องค์ประกอบของจิตสาธารณะ แบ่งได้เป็น 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 เป็นการหลีกเลี่ยงการใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม กำหนดตัวชี้วัดจากการดูแลรักษาของส่วนรวม ใช้ของส่วนรวมแล้วเก็บเข้าที่ และการรู้จักใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัดและทะนุถนอม องค์ประกอบที่ 2 เป็นการถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวมในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ กำหนดตัวชี้วัดจากการทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพื่อส่วนรวม และการรับอาสาที่จะทำบางอย่างเพื่อส่วนรวม ส่วนองค์ประกอบที่ 3 เป็นการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม กำหนดตัวชี้วัดจากการไม่ยึดครองของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตนเอง และการเปิดโอกาสให้ผู้อื่นๆ ได้สามารถใช้ของส่วนรวมนั้น

การสร้างควมรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ทำได้โดยการสร้างวินัยให้ตัวเอง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ยึดหลักธรรมในการดำเนินชีวิต มีความตระหนักและให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว ช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อม และมีความตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นในสังคม

การจัดทำโครงการจิตสาธารณะ ดำเนินการโดยมีขั้นตอนการนำเสนอสถานการณ์ กำหนดความมุ่งหมาย วางแผน โดยการตั้งชื่อโครงการ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เจ้าของโครงการ ที่ปรึกษา สถานที่ดำเนินงาน วันเวลาที่ดำเนินงาน งบประมาณ วิธีการดำเนินงาน เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ และผลที่คาดว่าจะได้รับ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมาย ความสำคัญของจิตสาธารณะได้
2. สามารถระบุระดับของจิตสาธารณะ และองค์ประกอบของจิตสาธารณะได้
3. ยกตัวอย่างความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคมได้
4. อธิบายขั้นตอนของโครงการจิตสาธารณะได้
4. เขียนโครงการจิตสาธารณะได้

3. สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของจิตสาธารณะ ความสำคัญของจิตสาธารณะ
2. ระดับของจิตสาธารณะ องค์ประกอบของจิตสาธารณะ
3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม
4. หลักการเขียนโครงการและขั้นตอนของโครงการจิตสาธารณะ

4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ให้นักศึกษาดูเหตุการณ์จากข่าวประจำวัน 3 ข่าว และให้นักศึกษาช่วยกันสรุปสาเหตุและผลของการกระทำในเนื้อข่าวนั้นๆ

1.2 ให้นักศึกษาชมวีซีดีและวีดิทัศน์โครงการจิตสาธารณะ

- 1.3 สนทนาซักถามนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องที่ชม โดยตั้งประเด็นคำถามให้นักศึกษาตอบ ดังนี้
- เรื่องที่ชม เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
 - ข้อคิดของนักศึกษาที่ได้รับจากการชม

1.4 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบ

2. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

2.1 อาจารย์อธิบายความหมายของจิตสาธารณะ ความสำคัญของจิตสาธารณะ ระดับของจิตสาธารณะ องค์ประกอบของจิตสาธารณะ ยกตัวอย่างการสร้างรับผิดชอบต่อตนเอง และความรับผิดชอบต่อสังคม

2.2 อธิบายหลักการ และขั้นตอนการเขียนโครงการจิตสาธารณะ พร้อมยกตัวอย่างประกอบการเขียนโครงการจิตสาธารณะ

2.3 แบ่งนักศึกษาออกเป็นกลุ่ม อาจารย์ชี้แจงการดำเนินงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้นักศึกษาทราบ

2.4 ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มพิจารณาเลือกสถานที่ที่สนใจในการจัดทำโครงการ

2.5 นักศึกษาแต่ละกลุ่มร่วมกันปรึกษา แสดงความคิดเห็น และการวางแผนในการทำงาน

2.6 อาจารย์แจกใบงานความรู้ให้นักศึกษาศึกษารายละเอียด

2.7 อาจารย์มอบหมายงานให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มไปศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม นอกเวลาเรียน โดยใช้เวลาในการดำเนินงาน 1 เดือน

2.8 กำหนดให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการเขียนโครงการจิตสาธารณะ

2.9 อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันประเมินผลการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม

2.10 อาจารย์ให้คำชมเชยกลุ่มที่มีนำเสนอผลงานดีเด่น และให้ข้อเสนอแนะแก่กลุ่มที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

3. ขั้นสรุป

อาจารย์และนักศึกษาร่วมกันสรุปความหมายของจิตสาธารณะ ความสำคัญของจิตสาธารณะ ระดับของจิตสาธารณะ องค์ประกอบของจิตสาธารณะ การสร้างความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคม การเขียนและการจัดทำโครงการจิตสาธารณะ

5. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. ใบงานข่าวเหตุการณ์ประจำวัน จำนวน 3 ข่าว
2. วีดิทัศน์ โครงการจิตสาธารณะ จำนวน 2 เรื่อง
3. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ
4. ใบงานขั้นตอนการเขียนโครงการ

6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการทำงานเป็นทีม
4. ความสามารถในการแก้ปัญหา

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. การแสวงหาความรู้
2. การมีวินัย
3. การมีความรับผิดชอบต่อสังคม
4. การมีความเสียสละ
5. การมีจิตสาธารณะ

8. การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด

- 1.1 การทำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ
- 1.2 การตรวจใบงานขั้นตอนการเขียนโครงการ

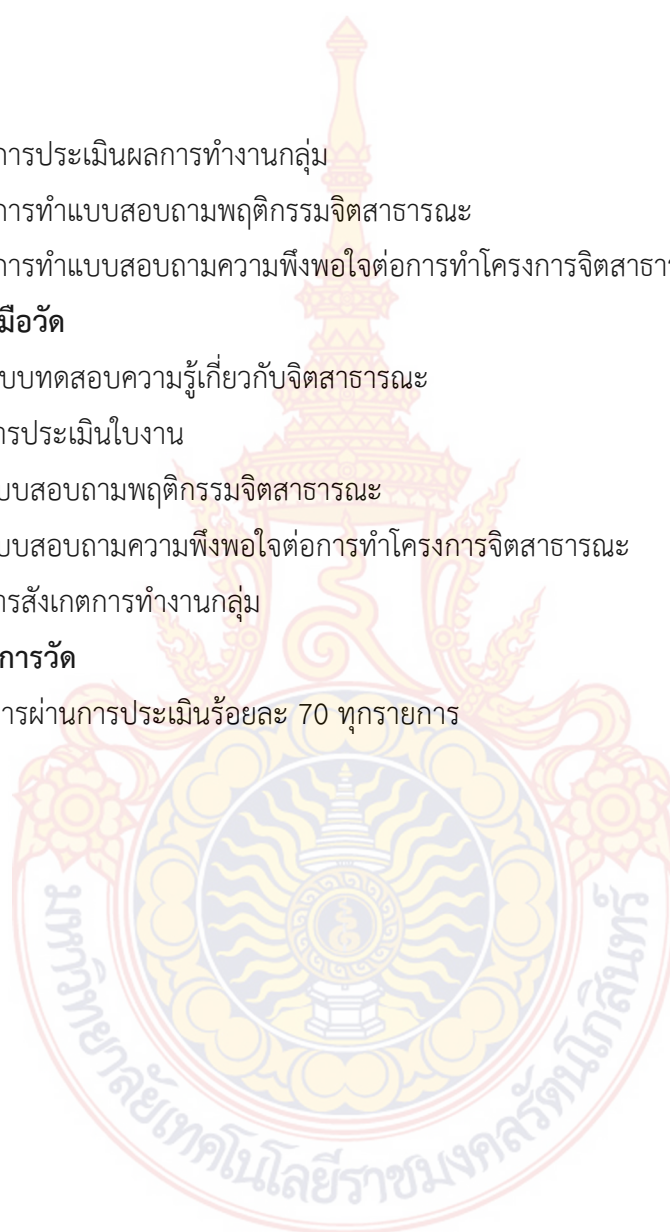
- 1.3 การประเมินผลการทำงานกลุ่ม
- 1.4 การทำแบบสอบถามพฤติกรรมจิตสาธารณะ
- 1.5 การทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการทำโครงการจิตสาธารณะ

8.2 เครื่องมือวัด

- 2.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ
- 2.2 การประเมินใบงาน
- 2.3 แบบสอบถามพฤติกรรมจิตสาธารณะ
- 2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการทำโครงการจิตสาธารณะ
- 2.5 การสังเกตการทำงานกลุ่ม

8.3 เกณฑ์การวัด

เกณฑ์การผ่านการประเมินร้อยละ 70 ทุกรายการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

ตัวอย่างโครงการจิตสาธารณะ

ชื่อโครงการ อาสาสะอาด ณ เกาะเกร็ด

หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเกิดมลภาวะทางสิ่งแวดล้อมแทบทุกจังหวัด โดยเฉพาะต้นเหตุเกิดจากขยะ ที่ผู้รับผิดชอบในการกำจัดขยะเห็นแก่ตัว ขาดจิตสำนึกของความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และผู้รับผิดชอบในแต่ละพื้นที่ก็ละเลยควบคุมดูแล จึงทำให้คาดการณ์ว่าในปี 2556 ปัญหาจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เป็นเมืองใหญ่หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวก็ล้วนแต่เจอปัญหามลพิษทั้งสิ้น “เกาะเกร็ด” แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ปัญหาสำคัญของเกาะเกร็ดคือ “ขยะ” บ่อยครั้งที่นักท่องเที่ยวไร้จิตสำนึกไม่ทิ้งขยะในที่ที่จัดให้ ประกอบกับระบบการจัดการขยะที่ไม่ดีพอ ส่งผลถึงสภาพแวดล้อมและภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเป็นอย่างยิ่ง

คณะผู้จัดทำได้จัดทำโครงการ “อาสาสะอาด” เพราะเห็นว่า เป็นโครงการที่มีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและท้องถิ่น จึงได้ศึกษาและวางแผน จนเกิดเป็นโครงการนี้ในที่สุด โดยเริ่มจากการที่พวกเราอยากทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อท้องถิ่น จนได้ข้อสรุปว่าจะไปทำกิจกรรมเก็บขยะกันที่เกาะเกร็ด แต่หากจะเก็บขยะอย่างเดียวเก็บเท่าไรก็คงไม่หมด คณะผู้จัดทำจึงคิดไปถึงการปลูกจิตสำนึกที่ดี คิดก่อนทิ้งให้แม่ค้าและนักท่องเที่ยวในเกาะเกร็ด เพื่อตระหนักถึงผลเสียของการทิ้งขยะไม่ถูกที่ เพราะเราคิดว่าการปลูกจิตสำนึกที่ดีคือการแก้ปัญหาที่ถูกจุดและยั่งยืนที่สุด ทางคณะผู้จัดทำก็หวังอย่างยิ่งว่าโครงการนี้จะสร้างประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมไม่มากนักน้อย โครงการนี้ ฝึกให้นักศึกษามีใจเป็นจิตอาสา เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในการที่นักศึกษาในกลุ่มหนึ่งมีจิตอาสาที่จะบำเพ็ญประโยชน์ในท้องถิ่นของตน โดยใช้สำนึกรักถิ่นเกิดเป็นแรงขับเคลื่อน และเวลาที่เลือกทำกิจกรรมก็เป็นเวลาว่างนอกเหนือเวลาเรียน เป็นแบบอย่างเยาวชนที่ดีที่แสดงออกด้วยการทำความดี สามารถยกไปเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนอื่นได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษารู้คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น มีสำนึกรักถิ่นเกิด
2. เพื่อเป็นการฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ การมีจิตอาสา
3. เพื่อให้นักศึกษารู้ถึงประโยชน์ของการจัดการขยะอย่างถูกวิธี รู้โทษของการทิ้งขยะ
4. เพื่อเป็นการเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีในการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยว
5. เพื่อเป็นการช่วยรักษาความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว
6. เพื่อใช้เวลาว่างของนักศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

เจ้าของโครงการ

1. น.ส. วรัญญา ว่องวสิน ชั้น ปศศจ. 1
2. น.ส. รุ่งทิพย์ หनुแก้ว ชั้น ปศศจ. 1

3. น.ส. วิภาดา	แซ่ไคว่	ชั้น ปศศจ. 1
4. น.ส. สุทธิดา	พิกุลทอง	ชั้น ปศศจ. 1
5. น.ส. ธัญญาพร	เข็มปัญญา	ชั้น ปศศจ. 1
6. น.ส. เจนนี่	แซ่ลิ้ม	ชั้น ปศศจ. 1

ที่ปรึกษา อาจารย์ศิริสุข นาคะเสนีย์

สถานที่ปฏิบัติโครงการ วัดปรมัยยิกาวาส – วัดไผ่ล้อม เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 15 ธันวาคม 2555 – 15 มกราคม 2556

งบประมาณในการดำเนินการ จำนวน 500 บาท

วิธีการดำเนินงาน

ขั้นเตรียมการ

- ประสานกัน และเลือกทำโครงการ “อาสาสะอาด ณ เกาะเกร็ด”
- ลงสำรวจพื้นที่และเส้นทางที่จะใช้ทำกิจกรรม
- วางแผนและเตรียมความพร้อมในการทำงาน
- ทำป้ายรณรงค์ เตรียมอุปกรณ์เก็บขยะ

ขั้นดำเนินการ

- ไปทำกิจกรรมเก็บขยะและรณรงค์รักษาความสะอาดที่เกาะเกร็ด จ.นนทบุรี

ขั้นประเมินผล

- กิจกรรมนี้มีประโยชน์ต่อใครบ้าง
- สมาชิกในกลุ่มมีความสุข ความพึงพอใจในการทำมาดี
- บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้

ฟิวเจอร์บอร์ด กาวสองหน้า แผ่นพลาสติกเคลือบ และถุงขยะ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้เห็นประโยชน์ของการมีจิตอาสา มีน้ำใจ ตลอดจนมีสำนึกที่ดีในการพัฒนาท้องถิ่นที่อาศัย
2. ทำให้นักท่องเที่ยวที่มาเกาะเกร็ด รู้ถึงโทษของขยะ และมีสำนึกที่ดีในการรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว
3. ทำให้ พ่อค้าแม่ค้า ตลอดจนชาวบ้าน มีส่วนร่วมในการรักษาความสะอาด มีสำนึกที่ดีและช่วยกันรักษาความสะอาดต่อไป

ชื่อโครงการ Development in Rattanakosin Island

หลักการและเหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันสังคมไทย ได้มีการใช้ชีวิตกันอย่างเร่งรีบมากยิ่งขึ้นเพื่อความความสะดวกสบายของมนุษย์นั้น จึงเกิดขาดความมีจิตสำนึก ในเรื่องการทิ้งขยะตามสถานที่ต่างมากมายซึ่งถึงแม้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดในแต่ละสถานที่ก็ตามแต่ ยังคงมีผู้คนมากมายที่ได้มาใช้สถานที่ต่างๆรอบเกาะรัตนโกสินทร์เพื่อทำกิจกรรม พักผ่อน เป็นแหล่งท่องเที่ยว แต่ก็ยังคงมีขยะจากการบริโภคของผู้คนที่สัญจร ซึ่งมักจะพบเห็นกันบ่อย และขยะที่เยอะและล้นจากการบริโภค จึงทำให้สถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้นเกิดความสกปรกจนทำให้เกิดความไม่น่าดูไม่น่าชมของสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับผู้พบเห็น ดังนั้นกลุ่มของข้าพเจ้า จึงได้รวมกลุ่มกันขึ้นเพื่อจัดทำโครงการจิตอาสาขึ้น โดยเลือกที่จะเก็บขยะเกาะรัตนโกสินทร์ และบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวภายในกรุงเทพฯ เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ของสถานที่ต่างๆ ในบริเวณเกาะรัตนโกสินทร์ให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยกันรักษาความสะอาด
2. เพื่อปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ให้ดูสะอาดมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตใจที่มีจิตอาสา ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน
4. เพื่อฝึกความสามัคคีในหมู่คณะ
5. เพื่อฝึกความสามารถในการจัดทำโครงการ
6. เพื่อจะได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
7. เพื่อปลูกฝังให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีน้ำใจและจิตสาธารณะ
8. เพื่ออนุรักษ์การท่องเที่ยวไทย

เจ้าของโครงการ

1. นายทิวัญญ	รุ่งวิมลสิน	ชั้น ปศศจ. 1
2. นางสาวจุฑารัตน์	เพ็ชรสุวรรณ	ชั้น ปศศจ. 1
3. นางสาวภัทรวดี	กุลนิล	ชั้น ปศศจ. 1
4. นางสาวกัญญารัตน์	ศรีฟ้าบรรเจิด	ชั้น ปศศจ. 1
5. นายวัชรชัย	ลิบวงษ์สุด	ชั้น ปศศจ. 1
6. นางสาวอารีวรรณ	จรุงศิริเกษม	ชั้น ปศศจ. 1
7. นายเดชาพล	ชาครวณิชพันธ์ุ์	ชั้น ปศศจ. 1
8. นางสาวกมลรัตน์	ประสิทธิ์	ชั้น ปศศจ. 1
9. นายธนาวุฒิ	หุ่่นนอก	ชั้น ปศศจ. 1

ที่ปรึกษา อาจารย์ศิริสุข นาคะเสนีย์

สถานที่ปฏิบัติโครงการ

1. สวนลุมพินี
2. สวนเบญจกิติ
3. สวนรมณีนาถ
4. เสาชิงช้า
5. สนามหลวงและบริเวณรอบพระบรมราชวัง
6. ถนนราชดำเนิน
7. ถนนข้าวสาร

วันเวลาในการปฏิบัติงาน

เริ่มตั้งแต่ 3 ธันวาคม 2555 - 15 มกราคม 2556

งบประมาณในการดำเนินการ 500 บาท

วิธีการดำเนินงาน

1. รับฟังคำแนะนำรายวิชา จากอาจารย์
2. แบ่งกลุ่มเพื่อทำโครงการและเลือกผู้นำกลุ่มโครงการ
3. คณะผู้จัดโครงการดำเนินการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการจัดโครงการ จิตสาธารณะ
4. คณะผู้จัดการทำโครงการช่วยเลือกสถานที่ในการดำเนินการโครงการ
5. ได้มีการจัดทำร่างโครงการเสนออาจารย์
6. รับฟังคำแนะนำจากอาจารย์
7. นำคำแนะนำของอาจารย์มาแก้ไขปรับปรุงและดำเนินการ
8. ดำเนินการกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
9. รวบรวมข้อมูล
10. จัดทำรูปเล่ม และ Power Point
11. นำเสนอข้อมูล

เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้

ถุงใส่ขยะ ถุงมือ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครมีความสะอาดและมีทัศนียภาพที่สวยงาม
2. เป็นแบบอย่างให้กับสังคมในการรักษาความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ

ชื่อโครงการ

จิตอาสารวมใจปลูกป่า

หลักการและเหตุผล

จิตอาสาเป็นงานที่เกิดจากผู้ที่มีจิตอาสา ซึ่งมีความหมายอย่างมาก กับสังคมส่วนรวม เป็นผู้ที่เอื้อเพื่อ เสียสละ เวลา แรงกาย แรงใจ เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หรือ สังคมให้เกิด ประโยชน์และความสุขมากขึ้น โครงการจิตอาสาเป็นการนำเสนอถึงการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมไม่ว่าจะเป็นการช่วยรณรงค์การเก็บขยะ การดูแลผู้สูงอายุ การบริจาคฯลฯ โดยกลุ่มข้าพเจ้าได้จัดทำโครงการจิตอาสาขึ้น เพื่อช่วยเหลือทางด้านสังคม ปัญหาด้านมนุษยและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สังคมน่าอยู่ เกิดความสมัครสมานสามัคคีมีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ผู้มีจิตอาสาไม่ได้จำกัดที่ วัย การศึกษา เพศ อาชีพ ฐานะ หรือข้อจำกัดใดๆ ทั้งสิ้น หากแต่ต้องมีจิตใจ เป็น "จิตอาสา" ที่อยากจะช่วยเหลือผู้อื่น หรือสังคม เท่านั้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อความสามัคคีภายในหมู่คณะให้เป็นหนึ่งเดียว
2. เพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อน
3. เพื่อเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
4. เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม

เจ้าของโครงการ

1. น.ส. กษิธร	แดงสะอาด	ชั้น ปศศจ.1
2. น.ส.เมธาวี	จิตต์เอื้อ	ชั้น ปศศจ.1
3. น.ส. ฉัญฐาทิพ	วงศ์แก้ว	ชั้น ปศศจ.1
4. น.ส. เรณู	อาจคงหาญ	ชั้น ปศศจ.1
5. น.ส. อินท์ชลิตา	ทวีพัฒน์เจริญ	ชั้น ปศศจ.1
6. น.ส. อรวรรณ	ปิ่นคำ	ชั้น ปศศจ.1
7. นาย จารุกิตต์	ประภาศิริสุลี	ชั้น ปศศจ.1

ที่ปรึกษา อาจารย์ศิริสุข นาคะเสนีย์

สถานที่ปฏิบัติโครงการ

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ทรัพยากรป่าชายเลน จังหวัดสมุทรสงคราม

วันเวลาในการปฏิบัติงาน

1 ธันวาคม 2555 – 15 มกราคม 2556

งบประมาณในการดำเนินการ

คนละ 300 บาท

วิธีการดำเนินงาน

1. ร่วมกันประชุมหารือถึงหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย

2. จัดทำกิจกรรมที่จะดำเนินงานโครงการจิตอาสาและจัดหาสถานที่ในการจัดกิจกรรมโครงการจิตอาสา

3. ที่ประชุมตกลงที่จะจัดกิจกรรมโครงการปลูกป่าชายเลน ณ ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ทรัพยากรป่าชายเลน จังหวัดสมุทรสงคราม

4. ติดต่อสถานที่ วัน เวลา ที่จะร่วมกันไปปลูกป่าชายเลน

5. ประชาสัมพันธ์โครงการจิตอาสา “ปลูกป่าชายเลน”

6. ลงมือการปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่พวกเราได้ตกลงกันไว้

7. รวบรวมข้อมูลหลังจากที่ดำเนินภารกิจเสร็จ

8. จัดทำเป็นรูปเล่มโครงการและนำเสนอในรูปแบบ Power Point

เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้

ถุงเท้า นายาว ถุงพลาสติก เชือกฟางสำหรับปลูกต้นไม้ ต้นโกงกาง หมวก ชุดลำลอง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้สังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอยู่ร่วมกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสังคม และยังสามารถช่วยกันบรรณรงค์สิ่งต่างๆที่ควรอนุรักษ์ไว้

2. ทำให้มีความสามัคคี เกิดจิตสำนึกที่จะสละเวลาเพื่อมาบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ส่วนตน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

ชื่อโครงการ

จิตอาสา พิสน้อง

หลักการและเหตุผล

เนื่องจากสังคมไทยสมัยนี้ มีการแข่งขันมากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้าน การทำงาน การใช้ชีวิตความเป็นอยู่ หรือแม้แต่ทางด้านการศึกษา ตั้งแต่เด็ก ช่วงชั้นประถม จนถึง ระดับมหาวิทยาลัย จึงทำให้ในสังคมไทยปัจจุบันได้มีสถาบันกวดวิชาเกิดขึ้นมากมาย เพื่อตอบสนองความต้องการทางการศึกษา มีเด็กจำนวนมากที่ไม่สามารถได้เข้าเรียนที่สถาบันกวดวิชาได้ เนื่องจากสถาบันกวดวิชามีค่าใช้จ่ายที่สูง จึงมีเด็กไทยจำนวนมากที่ต้องการความรู้เพิ่มขึ้น แต่ไม่สามารถเรียนเสริมได้

กลุ่มของข้าพเจ้า จึงได้รวมกลุ่มกันขึ้นเพื่อจัดทำโครงการจิตอาสาขึ้น โดยเลือกที่จะเปิดสอนพิเศษโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เพื่อตอบสนองความต้องการทางการศึกษาของเด็ก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานทางการศึกษาให้กับเด็ก
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตใจที่มีจิตอาสา ช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน
3. เพื่อฝึกความสามัคคีในหมู่คณะ
4. เพื่อฝึกความสามารถในการจัดทำโครงการ
5. เพื่อจะได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
6. เพื่อปลูกฝังให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีน้ำใจและจิตสาธารณะ

เจ้าของโครงการ

1. นางสาวเรวดี	มันดี	ชั้น ปศศจ. 1
2. นางสาวสิริรักษ์	ศรีกำไร	ชั้น ปศศจ. 1
3. นายปริญญา	รินเกษม	ชั้น ปศศจ. 1
4. นางสาวสุคนธา	หล่อพัฒนาพรชัย	ชั้น ปศศจ. 1
5. นางสาวธันชพร	พิทไชย	ชั้น ปศศจ. 1
6. นางสาวกรกนก	นิทัศน์เสถียรโชค	ชั้น ปศศจ. 1
7. นางสาวอลิษา	สุพันธ์เสรี	ชั้น ปศศจ. 1
8. นางสาวภัทรมน	อรรถพรไพจิตร	ชั้น ปศศจ. 1

ที่ปรึกษา อาจารย์ศิริสุข นาคะเสนีย์

สถานที่ปฏิบัติโครงการ

วัดเวฬุราชิน แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 9 ธันวาคม 2555 – 15 มกราคม 2556

งบประมาณในการดำเนินการ

จำนวน 660 บาท

วิธีการดำเนินการ

- ด้านวิชาคณิตศาสตร์

ได้สอนน้องเรื่อง ทศนิยม เป็นส่วนใหญ่ โดยให้ใบงานเรื่องเลขทศนิยมอย่างง่ายให้กับน้องๆ ได้ทำ เพื่อวัดระดับความรู้ของน้องก่อนจะเริ่มเรียน โดยที่เราจะได้ทราบว่าน้องแต่ละคนมีความรู้อยู่ในระดับไหนกันบ้าง และได้สอนวิธีการบวก ลบ คูณ หาร แบบเร็วและเทคนิคง่ายๆ แบบคณิตคิดเร็วและได้มีการตั้งโจทย์ใหม่ง่ายๆบนกระดานและให้น้องมีความกล้าแสดงออกและฝึกการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นมากยิ่งขึ้น

- ด้านภาษาจีน

เป็นอีกหนึ่งภาษาที่สำคัญอย่างมากในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศในปัจจุบัน จึงสังเกตเห็นในส่วนนี้โดยในเริ่มจากการสอนวิธีอ่านตั้งแต่พื้นฐานเป็นอันดับแรก ให้น้องๆ จดและอ่านออกเสียงตามทีละตัว โดยให้น้องๆอ่านทีละคนเพื่อเป็นการฝึกออกเสียงและจะได้สำเนียงที่ถูกต้อง อีกทั้งยังได้สอนการเขียนตัวอักษรคำพื้นฐานของภาษาจีน รวมไปถึงการเรียงลำดับขีดที่ถูกต้อง ภายในการเรียนการสอนบรรยากาศโดยรวมสนุกและเป็นกันเอง น้องๆให้ความร่วมและความสนใจในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

เครื่องมือที่ และอุปกรณ์ที่ใช้

- แบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดระดับความรู้ของน้อง ๆ
- ดินสอ 1 กล่องใหญ่ (50 แท่ง) , ยางลบ
- กระดาษแบบทดสอบ โจทย์คณิต และคำศัพท์ภาษาจีน
- แบบสอบถามหลังการสอน (เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้และได้รู้ถึงความคิดของน้อง ๆ)
- กล้องเพื่อใช้ถ่ายภาพบรรยากาศในการสอน
- รูปถ่ายระหว่างการสอน

กลุ่มเป้าหมาย

เด็กๆ ที่ต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม อยู่ในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 เน้นนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 5

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้นักศึกษาเกิดความสามัคคีในหมู่คณะ
2. ทำให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
3. ทำให้เกิดการปลูกฝังให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีน้ำใจและจิตสาธารณะ

ความรู้เกี่ยวกับจิตสาธารณะ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อที่ท่านเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. ข้อใดกล่าวถึงจิตสาธารณะ ไม่ถูกต้อง

- () 1. การประพฤติตนโดยทำให้ตนเอง ครอบครัว และสังคมมีความสุข
- () 2. การที่บุคคลกระทำการบางอย่างเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ของตน
- () 3. การให้กำลังใจแก่บุคคลในการชนะอุปสรรคในชีวิต
- () 4. การตระหนักรู้ตนในการทำสิ่งใดเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

2. ข้อใดถือเป็นหน้าที่ของนักศึกษาในการดูแลรักษาของส่วนรวม

- () 1. วรรณมา อาสาจัดโต๊ะเก้าอี้ให้เข้าที่ หลังการจัดงานปีใหม่
- () 2. วรรณธร เปิดโอกาสให้เพื่อนได้ใช้คอมพิวเตอร์ของตน
- () 3. วรรณพร แบ่งปันโต๊ะนั่งให้เพื่อนคนอื่นได้ใช้งาน
- () 4. วรรณมาศ รู้ลำดับก่อนหลังในการใช้บริการร้านถ่ายเอกสาร

3. ข้อใดเป็นการแสดงสิทธิในการใช้ของส่วนรวมของมหาวิทยาลัย

- () 1. กร อ่านหนังสือของห้องสมุดอย่างทะนุถนอม
- () 2. ขจร ไม่ยึดครองโต๊ะในโรงอาหารเป็นโต๊ะส่วนตัว
- () 3. โม่เม ดูแลรักษาของส่วนรวมไม่ให้เสียหาย
- () 4. ทองกวาว ใช้น้ำไฟอย่างประหยัด

4. พฤติกรรมในข้อใด ไม่จัดเป็นจิตสาธารณะ

- () 1. การประหยัดพลังงาน
- () 2. การใช้โทรศัพท์สาธารณะ
- () 3. การรักษาสິงแวดล้อม
- () 4. การบริจาคเงินช่วยผู้ประสบอุทกภัย

5. ถ้าหากประชาชนในชาติมีจิตสาธารณะ ประเทศไทยจะมีลักษณะตรงกับข้อใด

- () 1. สังคมจะมีคุณภาพมากขึ้น
- () 2. ปัญหาต่างๆ ของสังคมจะลดลง
- () 3. ประชาชนมีความร่วมมือกันมากขึ้น
- () 4. ไม่มีข้อใดผิด

6. ข้อใดเป็นการแสดงให้เห็นถึงการไม่มีจิตสาธารณะต่อตนเอง

- () 1. นภดล ทำแบบฝึกหัดส่งอาจารย์ทุกครั้ง
- () 2. ณเดชน์ ใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด
- () 3. พิมพิรา ออกกำลังกายทุกวัน

- () 4. พาพิรุณ ใช้เวลาว่างเล่นเกมคอมพิวเตอร์
7. บุคคลในข้อใด ไม่มีจิตสาธารณะ
- () 1. นับหน่วย ไปสอนการบ้านที่โรงเรียนสอนคนตาบอด
- () 2. นับสิบ วางสินค้าขายบนบาทวิถี
- () 3. นับพัน ชวนเพื่อนไปปลูกป่าชายเลนที่บางขุนเทียน
- () 4. นับหมื่น จอดรถรอรับลูกที่โรงเรียนโดยดับเครื่องยนต์
8. ข้อใด ไม่ใช่ แนวทางในการสร้างจิตสาธารณะ
- () 1. พัดวี คิดถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับตนเองเสมอ
- () 2. พัดโบก มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนเสมอ
- () 3. พัดชา รักษากฎระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด
- () 4. พัดเย็น เห็นถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมเสมอ
9. ข้อใด มีลักษณะของจิตสาธารณะที่ไม่ถูกต้อง
- () 1. ศศิวิมล มีจิตสำนึกต่อครอบครัว
- () 2. อังศุมาลิน มีจิตสำนึกต่อสังคม
- () 3. โยสิตา มีจิตสำนึกต่อตนเอง
- () 4. นภัสสร มีอาการทางจิตใต้สำนึก
10. เพราะเหตุใด นักศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับการมีจิตสาธารณะ
- () 1. จิตสาธารณะจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม
- () 2. จิตสาธารณะเป็นเรื่องที่พึงระวังไม่ให้เกิดขึ้น
- () 3. จิตสาธารณะทำให้ทุกคนมีสาธารณะสมบัติ
- () 4. จิตสาธารณะทำให้สมาชิกในสังคมลดการเห็นแก่ตัว
11. การขาดจิตสาธารณะ จะส่งผลกระทบต่อประเทศชาติอย่างไร
- () 1. มีการทะเลาะวิวาทในโรงเรียน
- () 2. ความสามัคคีในครอบครัวลดลง
- () 3. เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสมบัติของส่วนรวม
- () 4. ชุมชนอ่อนแอ และขาดการพัฒนา
12. ข้อใด กล่าวถึง จิตสาธารณะที่พึงกระทำ ได้ถูกต้อง
- () 1. โรงงานอุตสาหกรรมปล่อยน้ำเสียลงสู่น้ำลำคลอง
- () 2. ผู้สมัครเลือกตั้งผู้ว่ากรุงเทพมหานครติดป้ายหาเสียงตามเสาไฟฟ้า
- () 3. การนำอาหารไปเลี้ยงสัตว์ในเขตอนุรักษ์พันธุ์ป่าโปร่งแดง
- () 4. การดูแลการใช้พลังงานภายในครัวเรือนเพื่อช่วยประเทศชาติประหยัดพลังงาน

แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมจิตสาธารณะ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับการปฏิบัติของท่านเพียงข้อละ
1 ระดับ

พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย
1. ข้าพเจ้ามักจะแบ่งปันอุปกรณ์การเรียนให้แก่เพื่อน ที่ไม่มีอุปกรณ์การเรียน					
2. ข้าพเจ้าจะให้คำปรึกษาเพื่อน เมื่อเพื่อนมีปัญหาการเรียน					
3. ข้าพเจ้ามักจะแบ่งหนังสือให้เพื่อนๆ อ่าน					
4. ข้าพเจ้ามักจะให้คำแนะนำเพื่อนที่ทำผิด ให้ปฏิบัติตนที่ถูกต้อง					
5. ข้าพเจ้าจะช่วยเหลืออาจารย์ และเพื่อน โดยไม่หวังผลตอบแทน					
6. หากคนตาบอดต้องการข้ามถนน ข้าพเจ้าจะพาเขาข้ามถนนอย่างปลอดภัย					
7. ข้าพเจ้าจะช่วยเหลือเพื่อนทำงานส่วนรวมให้เสร็จก่อนทำงานส่วนตัว					
8. ข้าพเจ้าจะสละเวลาช่วยสอนการบ้าน หรือติวหนังสือให้เพื่อน					
9. หลังเวลาเลิกเรียน ข้าพเจ้าจะไปช่วยบิดามารดาทำงานบ้าน					
10. ข้าพเจ้าจะซื้ออาหารและขนมเลี้ยงเพื่อนที่ไม่มีเงิน					
11. ข้าพเจ้าจะสละที่นั่งบนรถประจำทางให้แก่เด็ก สตรี มีครรภ์ คนพิการ และผู้สูงอายุ					
12. ข้าพเจ้าจะใช้เวลาว่างเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการช่วยเหลือสังคมที่คณะ หรือมหาวิทยาลัย จัดขึ้น					
13. ข้าพเจ้าจะบริจาคเงิน หรือสิ่งของ ช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน					

พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย เลย
14. ข้าพเจ้าจะช่วยหาแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยหรือชุมชนให้สะอาดขึ้น					
15. ข้าพเจ้าสนใจปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัว สังคม หรือชุมชน					
16. ข้าพเจ้าจะเป็นผู้นำเพื่อนๆ ไปทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม					
17. ข้าพเจ้าจะใช้ทรัพย์สินที่เป็นของส่วนรวมอย่างระมัดระวัง					
18. หากเห็นก๊อกน้ำเปิดทิ้งไว้ หรือปิดไม่สนิท ข้าพเจ้าจะเข้าไปปิดก๊อกน้ำให้สนิท					
19. เมื่อรับประทานอาหารที่โรงอาหารเสร็จเรียบร้อย ข้าพเจ้าจะนำภาชนะที่รับประทานไปเก็บในที่ที่จัดไว้					
20. หากข้าพเจ้านำโต๊ะเก้าอี้ของห้องเรียนไปใช้ในการทำกิจกรรม เมื่อเสร็จงานแล้ว ข้าพเจ้าจะนำไปเก็บที่เดิม					
21. ข้าพเจ้าจะสมัครเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการทำประโยชน์แก่สังคมที่คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัด					
22. ข้าพเจ้าจะร่วมมือกับเพื่อนๆ คิดกิจกรรมให้เพื่อนมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม					
23. ข้าพเจ้าจะช่วยดูแลรักษาความสะอาดของห้องเรียน					
24. ข้าพเจ้าจะช่วยดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำ					
25. ข้าพเจ้าจะแจ้งอาจารย์หรือนักการภารโรงทราบ หากพบว่าทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยชำรุดหรือเสียหาย					
26. ข้าพเจ้าจะแต่งกายถูกระเบียบของมหาวิทยาลัย					
27. เมื่อมีการเลือกตั้งในคณะ ข้าพเจ้าจะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง					
28. ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือของห้องสมุดอย่างระมัดระวัง และเก็บหนังสือไว้ในที่ที่จัดไว้ เมื่อใช้เสร็จแล้ว					

แบบประเมินผลความพึงพอใจต่อการทำโครงการจิตสาธารณะ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องทางขวามือตามระดับความพึงพอใจของท่าน

เพียงข้อละ 1 ระดับ

ข้อความ	ระดับความความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การได้รับแจ้งข่าวเกี่ยวกับการจัดทำโครงการจิตอาสา					
2. วิธีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการจัดทำโครงการจิตอาสา					
3. ความเหมาะสมของเนื้อหา/กิจกรรม					
4. การเอาใจใส่ช่วยเหลือนักศึกษาในการจัดทำโครงการ					
5. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการดำเนินงาน					
6. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัย					
7. สถานที่และสภาพแวดล้อมเหมาะสมต่อการจัดโครงการ					
8. ได้รับความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์เพิ่มขึ้น					
9. การนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการจัดทำโครงการไปใช้ในสภาพจริงได้					
10. โอกาสการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างนักศึกษากับผู้เข้าร่วมกิจกรรม					
11. ความพึงพอใจโดยภาพรวมที่ได้รับจากการจัดทำโครงการ					

😊😊ขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือตอบแบบประเมิน😊😊

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Copyright © by Rajamangala University of Technology Rattanakosin

All rights reserved

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวศิริสุข นาคะเสนีย์
(ภาษาอังกฤษ) Miss Sirisuk Nakasaney

2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์

3. หน่วยงานที่สามารถติดต่อได้

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
264 ถนนจักรวรรดิ แขวงจักรวรรดิ
เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ 10100

4. ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี กศ.บ. (สังคมศึกษา)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
ปริญญาโท ค.ม. (การสอนสังคมศึกษา)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

สังคมวิทยา และ การศึกษา

6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปีที่ทำวิจัย 2549
2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการประหยัด
พลังงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปีที่ทำวิจัย 2551
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถานที่ฝึกงานของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปีที่ทำวิจัย 2552
4. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในการท่องเที่ยวตลาดน้ำ
วัดลำพญา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ปีที่ทำวิจัย 2554
5. รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ ปีที่ทำวิจัย 2555

ผู้วิจัยร่วม

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ที่เข้าเรียนโดย
วิธีโควตา กับนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบคัดเลือก ปีที่ทำวิจัย 2552